

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedzieli.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, w przesyłce 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi w Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Przenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 18 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonentci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; dwieroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurażowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza. Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. A. d. a. m. a. Rue Clement 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył wzmianowanego nadzwyczajnego posła pełnomocnego ministra Jego Mości Cesarza Chin, Hsü-King-Chenga, przyjąć w audiencji specjalnej dnia 29 stycznia r. i odebrać jego pismo uwierzytelniające.

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższym odręcznym dyplomem kapitałowi fregaty w stanie spoczynku, Józefowi Atti, nadać najmiłościwiej stan szlachecki z godnością „Edler”.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 29 stycznia b. r. radey policyjnemu tryeburskiej dyrekcji policyi Filipowi Rossi, w uznaniu jego długoletniej wiernej i znamienitej działalności służbowej, nadać najmiłościwiej tytuł i charakter radey rządowego z uwolnieniem od taksy.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 4 lutego.

W Anglii, po uniesieniach pierwszej chwili z odniesionych w Sudanie powodzeń, przyszła chwila rozmyślenia i obliczeń, jakimi ofiarami opłacono zawsze jeszcze wątpliwe zwycięstwa. Stan rzeczy bowiem na widowni tej wcale nie wyjaśniony, gdyż mimo szczerych usiłowań sztabu angielskiego, nie powiodło się dotychczas prawdziwie, z jakimi siłami przeciwnika mają się jeszcze zmierzyć Anglicy, a znający cokolwiek taktykę i siły różnych plemion Sudanu mniemają, że

wiadomości tej nie uzyska nigdy sztab angielski. Chwilowe zatem powodzenie nie przenika bynajmniej radością licznym kół interesowanych, a prasa tem się jedynie pociesza, że mimo strat dotkliwych powiedzie się może korpusowi, odsiecz niosącemu, dotrzeć do Chartumu. Ale, zapytują, co dalej? Członek gabinetu, minister Chamberlain zapewniał wprawdzie, że z chwilą wyzwolenia Gordona, rząd poczyna zadanie swoje za ukończone; odzywają się jednak liczne głosy, niepodzielające nadziei, aby po przybyciu całego korpusu do Chartumu, równie łatwo powiodło się mu wycofać z tamtąd.

Wobec powyższych trudności, stanowisko ministerstwa Gladstona nie jest wcale przyjemnem, i jak słusznie stwierdzają nawet przychylnie pierwszemu ministrowi organa, cały okres jego działalności politycznej odznaczał się zawsze i ciągle tylko połowicznymi skutkami i powodzeniami, którym niemały uszczerbek czyniły bezpośrednio następujące klęski. Twierdzić tak można szczególnie o polityce zagranicznej Gladstona, której kwestya egipska nastęrczała i nastęrcza nie tylko trudności dyplomatyczne, ale od samego początku zaznacza się krwawymi śladami, ofiarami w ludziach i pieniądzu, a zbyt małemi natomiast wawrzynami, choćby tylko dla armii angielskiej. Pod względem finansowym zdaje się, że kwestya egipska, sądząc przynajmniej z ostatnich doniesień, zbliża się ku rozwiązaniu, jednakże tylko pod względem teoretycznym, zaś czas i doświadczenie dopiero okażą, czem się zaleci w praktyce proponowane jej rozwiązania. Gabinet angielski będzie miał o tyle lepsze zadanie, że przynajmniej nie zacieży na nim, jak dotąd, cała

odpowiedzialność. Ale i w tym wypadku opinia angielska nie jest jednomyślną. Są frakcyje, które życzą sobie koniecznie jakiejś korzyści z poniesionych już ofiar; są zaś także i inne, potępiające stanowczo politykę zawojowywania na pół barbarzyńskich ludów na całej kuli ziemskiej. Te drugie może nie bez słuszności zapytują, co Anglii i ludom zwojowanym przyszło z tego, i w której części świata zdołała Anglia w najświeższych czasach utrwalić swoją powagę lub wpływ? Przypominają przytem smutne następstwa walki z krajem tak małym, jak republika Transvaalu.

Jedynym jaśniejszym punktem, gdy idzie o ocenę polityki Gladstona, są sprawy wewnętrzne, lubo także nie wszystkie. Ku nim też zwracają się chętnie przyjaciele gabinetu obecnego. Podnoszą dokonanie wielkiego dzieła reformy wyborczej, skutkiem której udział w sprawach publicznych będzie teraz brało pięć milionów wyborców. To są jednak korzyści, które zadowalają jedynie stronnictwa skrajne i radykalne, torysów zadowolnić nie mogą, zwłaszcza, gdy już dziś wybitni reprezentanci frakcyj radykalnych podnoszą, że obecnie przeciw oporowi sfer najwyższych i torysowskich, liczba imponująca wyborców z lepszym skutkiem będzie mogła podejmować walkę. Powodzenie to jednak tak samo, jak polityka zagraniczna, ma smutną stronę odwrotną. Ekonomisci angielscy, mimo uznania usiłowań gabinetu pod względem reformy politycznej, stwierdzają fakt smutnego położenia rolnictwa i przemysłu. Kwestya ziemiańska domaga się gwałtownie rozwiązania, a terroryzm ligi dynamitowej powiększa te kłopoty. Słabe te strony kierowni-

ctwa nawa państwa wielkobrytyjskiego widzą dobrze liczne jeszcze frakcyje opozycyjne w Anglii; wiedzą, że pozorzone zwycięstwa gabinetu nie podtrzymują, że stoi on raczej popularnością, jakiej używa u większości członków parlamentu, która jednak uledeć może wobec piątrzących się coraz to nowych kłopotów.

W takim położeniu rzeczy wewnątrz i wobec niepewnych jeszcze wyników kampanii sudańskiej, nie dziwnego, że opinia w Anglii nie widzi w najbliższej przyszłości pomyslnych oznak dla istnienia gabinetu Gladstona.

Preliminarz budżetu na rok 1885.

IX.

Ministerstwo handlu*).

(Dokończenie.)

Do etatu ministerstwa handlu należy także nowa instytucya pocztowych kas oszczędności, na którą wydatki w sumie 381.000 złr. i dochody z niej w sumie 260.000 złr. są preliminowane w równej wysokości, jak były preliminowane na rok zeszły; albowiem braknie jeszcze doświadczeń, na których podstawie możnaby ułożyć preliminarz ściślejszy od pierwszego, polegającego tylko na przypuszczeniach. Jak widzimy, koszt utrzymania nowej instytucyi tej przyjęty jest wyżej, i to stosunkowo znacznie wyżej od dochodów z niej. Prawdopodobnie jednak niedługo już wydatki przewyższają będą dochody; może już w roku 1877 stosunek będzie odwrotny. Nowa bowiem instytucya mając od razu należycie funkcjonować i jeśli nie zachęcić to przynajmniej nie odstręcać od korzystania z niej, musi mieć z początku o wiele więcej urzędników i biur, niżby do zaspokojenia rzeczywistej potrzeby wystarczało; dochody zaś płyną tylko z tej drobnej

*) Patrz nr. 21.

RYCERZ MORA

XII.

(Ciąg dalszy.)

Kiedy się ocknął, ujrzał się leżącym na ziemi, na rozestanej opończy. Boruta nad nim stoi, a Buchta, przełożony nad hajdukami, owija mu szmatami głowę.

— Bartek! widzisz mnie? — pyta Boruta.

— A widzę, ale strasznie słaby!

— To nie! Szwed cię palnął przez łeb...

— Jutro waś będziesz zdrow! — gawędzi Buchta.

— Ale bo też dyabeł strzelił w ciebie, żeby rwać się na tyły szwedzkie! — mówi Boruta — no, kiedy już patrzysz, mów mi jechać, bom ja niespokojny, by z Krzepicami nie wysłano na nas jakich kilkudziesięciu ludzi. Na koniu!... Wsiądziesz na konia?

— Czemu nie?

— Wsadzono go na konia i wolno ruszono ku obozowi. Bartkowi słabo trochę było, przoczyło mu się w oczach, ale jechał.

— Pobiliście Szwedów? — pytał.

— Z kretešem. Pięciu jest zabitych i...

— Zieśliśmy trzy konie, sześć szabel i kilka mieczy. Dobre i to. Sami staciliśmy dwóch ludzi, ale czterech wraz z tobą rannych. Wylizają się jednak. Hajducy obłowili się talarami! Szwedzi kiepsko bili...

— A za cóż się mieli bić? Horn uciekał jak najęty. Jakże to bić się żołnierzowi, gdy hetman ucieka! — gadał Bartek.

— I to prawda! Aleśmy im poraz...

— I dali nauczkę dobrą...

Tak gwarząc, a podtrzymując Bartka, który omdlewał parękroć, dowieziono się do obozu, gdzie już Żwan z białogłowami się znajdował, a Lniski, dowiedziawszy się o wszystkim i lękając się o Borutę, którego miał za szalonego, kazał się na koniu i ostawiwszy piechotę w obozie, chciał już komunikiem lecieć Borucie na pomoc. Markotny był przytem i gniewny:

— Nie mówiłem? a co? na jatkę wystawili dziesięciu najpiękniejszych ludzi, dawszy ich wartogłowi pod komendę. A wszystko dla jednej dziewczki. Już ja zawżdy mówiłem, że wszystkich nieszczęść na świecie przyczyną są białogłowy!

— Ucieszył się dopiero i uspokoił, zobaczywszy Borutę, powracającego jako tryumfator. Pochmurne, groźne jego oblicze rozpromieniło się i gadał, wysłuchawszy relacji:

— Dobrześ się spisał panie bracie! Nauczyleś tych szofdrów moresu.

— Rannego Bartka, który ledwie już siedział na koniu, Jagusia z krzykiem porwała i zaprowadziła do izby. Tu płacząc, szlochając, całując chłopaka, nacierała go octami, okładała mu ranę wodą, tamowała krew chlebem urobionym z pajęczyną, biegła jak koło złota, jak koło jednego swego skarbu.

— Żwan znowu o niczem nie wiedział, niezem się nie zajmował, o nic nie pytał i nie pokazywał się nawet wcale. Wprowadziwszy kasztelankę do osobnej izby, którą przed nią zajmował Horn, został tam i rozpoczął snuć ową cudowną, jak świat starą, jak tkanka pajęczą wstążkę złota marzeń i zwierzeń miłosnych. Minęło południe, wieczór zimowy zbliżał się szybko, a oni we dwoje siedzieli i gwarzyli i snili... Opowiadał jej, jak dużo cierpiał, gdy się dowiedział, że ją Horn schwytał,

jak zebrał wojsko, by wziąć mocą Krzepicę, że to, czego ojczyzna zeń zrobić nie mogła, to zrobiła kasztelanka. Ale kasztelanka na te słowa obruszyła się bardzo.

— To za wiele, panie Ignacy, to za wiele. Co Rzeczpospolita, to nie ja, prosta jedna dziewczka. Ja się bardzo panu dziwiłam, że pan nie poszedł na wojnę. Wszyscy szli. Mój ojciec zamknął się w Dankowie i sama słyszałam, jak mówił, że zagrzebie się w gruzach a Szwedom się nie podda. Cieszę się, bardzo się cieszę i dumna jestem z tego, że postanowiłeś bić się ze Szwedami. To straszny naród. Co dzień w Krzepicach kogoś wieszano na baszcie. Przebyłam tam prawdziwy czysciec. Idź pan, bij się i walcz, a ja cię czekać będę.

— Żwan był w siódmym niebie. Ukłkł u nóg tej ślicznej a takiej dumnej dziewczyny, całował jej ręce i mówił o jej ojcu. Czy on pozwoli kiedy na to? czy mogą mieć nadzieję pobrania się kiedykolwiek? Czy wreszcie ona sama naprawdę będzie czekała i będzie chciała iść za niego, szlachcica ubożego.

— Na końcu miecza pańskiego, panie Ignacy, leżą zaszczyty wszystkie. Grzędę pleść będę, len prząść jak potrzeba... Niczego się nie lękam i na wszystkim gotowa.

W końcu radziła mu, prosiła go nawet, by jej nie odprowadzał do Dankowa, lecz żeby ją odesłał przez kogo innego. Ona nawet ojcu nie powie, kto ją uwolnił. Niech Żwan ukryje się pod jakim obcym nazwiskiem i niech sławą złoci to nowe swoje imię. Żwan zgodził się na to i od herbu swego postanowił zwać się Mora. Kasztelanka przyznała, że to śliczne nazwisko, że ojcu powie, iż ją rycerz Mora oswobodził. Niechże ten rycerz Mora zabłyśnie sławą i zwycięstwami po całej Rzeczypospolitej.

Wieczór zapadał szybko. Od borów, wraz z pomrukami wiatru, szły posępne cienie nocy. Żwan postanowił nadzić się z Borutą i Lniskim. Postanowiono nocą zwinąć cichaczem obóz, ruszyć ku Dankowu i ukryć się tam w pobliżu w lesie. Boruta odprowadził do zamku kasztelankę i poprosił, w imieniu rycerza Mory, o trzy harmaty w zamian za pannę. Wszystko to zresztą radził Lniski, bo Żwan chodził ciągle zamysłony, jakby pijany i nieprzytomny. Lniski obawiał się tylko o Bartka, którego na leśnictwie zostawiać nie chciał, bo to znać, oddać go Szwedom, którzyby go zapewne obwiesili — zabierać znów ze sobą rannego, na śniegi, deszcze i mrozy, było to to samo, co skazać go na śmierć. Szczęściem Jagusia dała znać, że Bartek ma się lepiej, że wstał i woła jeść. Wszystko więc było dobrze. Gdy noc zapadła, w wielkiej ciszy zdjęto obóz. Jazda, wynosząca teraz około sześćdziesięciu koni, ruszyła przodem z Borutą, kasztelanką i jej służebniami. Piechota, mająca zaledwie dwudziestu pięciu do trzydziestu ludzi, biedna, na pół bosa, w switkach, rzadko w kozuchach i z kosami, wlokła się z Żwanem, Lniskim, Żabą, Bartkiem i Litaworem.

Nad ranem dobito się do lasu pod Dankowem i rozłożono ogniska, czekając na powrót Boruty. Jeść nie bardzo było czego, przymrozek brał suchy, śnieg przuszył. Chłopi grzali się jak mogli, i czekano w ponurych ciemnościach boru z utęsknieniem powrotu dyabła łączyckiego.

XIII.

Zameczek w Dankowie, który jeden nie poddał się Szwedom, był niewielki ale silny, obwarowany murem, fosą i wałem od strony ładu, a od jeziora, nad którym się

części procentów od wkładek publiczności, która już dla uproszczenia rachunków nie dostaje się wkładkujacym. Tak n. p. wkładki więcej jednego złotego austr. wcale nie są oprocentowane dla wkładkujacych, chociaż naturalnie wszystkie te najniższe wkładki przynoszą pewien zysk procentowy; a nadto wszystkie wkładki, choćby największe, są na rzecz wkładkujacych oprocentowane tylko od dnia 1go lub 16go każdego miesiąca, tak że wkładka wniesiona po dniu 16tym daje wkładkujacemu procent dopiero od początku następnego miesiąca, a wkładka wniesiona po dniu 1szym dopiero od dnia 16go tegoż miesiąca. Im większy zaś będzie rozwój pocztowych kas oszczędności, czyli im więcej wkładek, tem więcej będzie tego procentu nieliczonego wkładkujacym, a przypadającego skarbowi. Gdy się za podstawę obrachunku weźmie rzeczywiste liczby roku 1883, i to z pominięciem nawet rozwoju instytucji, rok 1885 powinien dać już więcej dochodu, niż czynią wydatki; że zaś mimo to rząd preliniarz na rok 1885 dochody w tej tylko wysokości, w jakiej takż obrachunek kazał przypuszczać je na rok 1884, jest to zwykła przezorność w budżetowaniu. Preliminarz rzeczonyj instytucji nie jest ułożony wedle krajów; dlatego o Galicji szczegółowo nie powiedzieć nie możemy.

W tytule inspekcji przemysłowej wydatki są obliczone na 74.000 złr., t. j. o 6.000 zł. wyżej, niż na rok ubiegły, a to dlatego, że w roku 1884 nie wszyscy jeszcze inspektorowie przemysłu byli ustanowieni.

Generalna inspekcja dróg żelaznych wymaga wydatków 274.540 zł., czyli o 840 zł. więcej, niż w roku ubiegłym, co tłumaczy się przypadacymi na rok bieżący kwinkwenniami. Wyjątkowym sposobem preliminarz na rok bieżący wykazuje w tym tytule 74.940 zł. dochodów, które pochodzą jedynie ze zwrotu kosztów ułożenia projektów budowy kolei Podkarpackiej, kolei ze Stryja do Beskidu, czeskomorawskiej kolei Transversalnej, kolei z Sivericza do Knina i z Herpelajdo Tryestu. Koszta te były wyłożone ze skarbu, a zwracają je przedsiębiorcy budowl.

Wydatki na służbę cementniczą czynią 413.207 zł., czyli o 38.207 zł. więcej, niż wedle uchwał na rok ubiegły; dochodów zaś ma być 300.000 złr., czyli o 20.000 zł. więcej. Podwyżka wydatków powstaje głównie wskutek zamiaru zakupu gruntów w Wiedniu, na którym główny urząd cementniczy dotychczas komornem siedzi; pomnożenie dochodów w tym celu obrachunku średnicy rzeczywistych wyników lat ostatnich.

Wyłącznie do Tryestu, Pobręża i Dalmacji odnosi się wydatki na służbę portową i sanitarną nad morzem w sumie 85.827 złr., czyli o 14.543 złr. mniejsze, niż tymczasem dochody tego tytułu są preliniarowane w sumie 449.100 zł., czyli o 31.100 zł. wyżej, która to podwyżka świadczy o wzmagającym się ruchu okrętów w portach austriackich.

Nakonec wydatki na kierownictwo centralne, czyli na samo minister-

stwo handlu, wraz z wydatkami na małe wystawy regionalne (8000 zł.) na statystykę kolejową (5000 zł.) i subwenyę dla wie-deńskiego muzeum orientalnemu (10 000 zł.) są preliniarowane w sumie 434.270 zł., czyli o 14.770 zł. wyżej niż na rok ubiegły.

Do preliminarza etatu ministerstwa handlu dodana jest tabelka, wykazująca własność skarbową w drogach żelaznych, z wyjątkiem tych, które skarb niedawno przejął od towarzystw prywatnych. Do niedawna linie skarbowe miały razem długości 974 kilometrów, a reprezentowały kapitał zakładowy około 78 milionów; po wybudowaniu zaś tych kolei, które bądź świeżo otwarte zostały, bądź znajdują się w stadium budowy, długość ich wynosić będzie 2095 kilometrów, kapitał zakładowy blisko 164 milionów. Gdy atoli doliczymy kolej Zachodnią imienia cesarowej Elżbiety (942 1/2 kilometrów), kolej imienia Arcyksięcia Rudolfa (812 1/2 kilom.), kolej imienia cesarza Franciszka Józefa (713 kilom.), kolej z Pilzna do Brzeżna w Czechach (263 kilom.), kolej Vorarlberską (87 1/2 kilom.), kolej imienia arcyksięcia Albrechta (141 kilom.) morawską kolej pograniczną (92 1/4 kilom.), kolej z Dux do Bodenbach (89 1/4 kilom.) i z Pragi do Dux (162 1/2 kilom.), które to trzy ostatnie są już w zarządzie państwa, a nie zadługu przejdą na jego własność, otrzymamy długość sieci kolejowej, którą państwo rozporządza, a względnie rozporządzać będzie, w liczbie 5439 kilometrów, z których 4912 kilometrów jest już w ruchu.

JÓZEF GLINKIEWICZ.

Rada państwa.

Na ostatniem posiedzeniu komisji Izby deputowanych, której przekazano przedłożenia przeciw anarchizmowi, zabrał głos prezes gabinetu hr. Taaffe i oświadczył co następuje:

„Rząd czuł się w obowiązku wnieść oba przedłożenia, albowiem potrzeba koniecznie odeprzeć niebezpieczeństwo, wynikające dla dobra publicznego skutkiem objawiających się szkodliwych dążeń socjalistycznych. Jeśli powiedziano, iż socjalizm odbył swój wjazd także do Austrii i nie może być ztąd wyrugowany, to odpowiadam na to, iż nie można przyznać, jakoby szkodliwy dla dobra publicznego socjalizm zagnieździł się w Austrii. Definicja przedmiotu, który tutaj zwana jest ustawą socjalistyczną, wprawdzie trudną, rząd jednakże starał się ile możności przedmiot ten określić.

„Przy ułożeniu projektu rząd wziął sobie za wzór ustawę niemiecką. Jeśli tu i owdzie utrzymują, że doświadczenia w Niemczech nie okazały się pomyślnymi, to być może, iż tak jest rzeczywiście, powodem tego atoli inne są okoliczności a mianowicie to, że socjalizm poczynił tam o wiele znaczniejsze postępy. Pragnąc aby władze publiczne mogły sprostać wielkiemu niebezpieczeństwu, nie należy zakreślać im zbyt sztywnych granic. Wskazano już na to, iż

orzeczenia władz administracyjnych nie są w stanie dostarczyć odpowiedniej opieki. Obecna ustawa o stowarzyszeniach nie daje skutecznej broni przeciw szkodliwym socjalistycznym dążnościom, gdyż statuta stowarzyszeń są niepochoyliwe, a pod pokrywką prawnie utworzonego stowarzyszenia bywa częstokroć krzewiona szkodliwa socjalistyczna agitacja. Skoro istniejące obecnie wyjątkowe zarządzenia mają być uchylone, rząd musi kłaść nacisk na wprowadzenie ustawy specjalnej. Rząd, mając taką ustawę, będzie mógł znieść także w drodze rozporządzenia wydane na podstawie ustawy z r. 1869 zarządzenia

„Z tego, co dotychczas powiedziano w tym przedmiocie wynika, że i ci deputowani, którzy występują przeciw projektowi ustawy socjalistycznej, nie będą wielokrotnie sprzeciwiali się przejściu do rozpraw szczegółowych nad tą ustawą. Z tej strony oświadczone również, iż ustawa przeciw karagodnemu obchodzeniu się z materyałami wybuchowemi możliwą jest do przyjęcia.“ P. prezes Ministrów poleca w końcu oba przedłożenia ocenie komisji.

Następnie szef sekcji Kubin wyjaśnił najpierw istotę pierwszego przedłożenia o zwalczaniu szkodliwych dla dobra publicznego dążeń socjalistycznych.

Istota ta została wypowiedziana w paragrafie 1, a mianowicie w wyrazach „socjalistyczne dążności, skierowane do obalenia państwowego i społecznego porządku“. Pod wyrazem: „socjalistyczne“ można wprawdzie rozumieć różne stopnie tych dążeń, bez względu na to, czy nazwiemy je, n. p. socjalno-demokratycznymi, lub anarchistycznymi. Bliższe atoli określenie znajduje się w słowach „skierowane do obalenia państwowego i społecznego porządku“, a pomimo całej trudności w dobraniu nazwy dla tego przedmiotu, powyższe określenie nie pozostawia żadnej wątpliwości, co pod niem rozumiano.

Wypowiedziano obawę, iż projekt wzmiankowany nie tylko stowarzyszenia lecz wszystkich obywateli wystawi na niebezpieczeństwo podpadnięcia surowości ustawy.

Zapatrywanie takie jest zupełnie mylnem. Różne zarządzenia ustawy zostaną wyłącznie przeciw tym zastosowane, którzy propagują rzeczywiście dążności, skierowane ku obaleniu państwowego i społecznego; dalej przeciw tym, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż oddają usługi podobnym dążnościom. Tak samo ma się także rzecz ze stowarzyszeniami. W obu zaś wypadkach muszą być dostarczone fakta, któreby uzasadniły orzeczenie. Orzeczenia takie będą wydawały sądy lub władze administracyjne. Przeciw orzeczeniom sądowym nie może być przeciw wniesiony żaden zarzut, o ile zaś rzecz dotyczy orzeczenia władz administracyjnych, przysługuje opieka trybunału państwowego, powołanego do rozstrzygnięcia w sprawach, w których chodzi o naruszenie praw obywatelskich i który wykonywuje judykaturę w szeregu wypadków, gdzie chodzi o zażalenia przeciw zarządzeniom w sprawach stowarzyszeń,

uzasadnionym tem, iż stowarzyszenia niebezpieczne dla państwa.

Nawet ze strony, która występowała przeciw projektowi ustawy, powiedziano, jeśli weźmie się dokładnie ustęp: „aglomerowane ku obaleniu państwowego i społecznego porządku“, odpadną wprawdzie jakie podniesiono przeciw pomienionej zwie przedmiotowi. Z jakiej racji jednakże znaby przypuszczać, iż odpowiedzialność przy zastosowaniu ustawy nie badały dokładnie istoty przestępstw? Z tego pokazuje się, iż w rzeczywistości nie ma być mowy o ogólnem zagrożeniu, o jakim obywatelom lub stowarzyszeniom, że projekt ustawy bierze tylko w ogólnie bezpieczeństwo.

Podniesiono, iż projekt bez porównania idzie dalej, niżeli niemiecka ustawa przeciw socyalistom. Być może, iż pojedyncze postanowienia są ostrzejsze, lecz inne są znowu znacznie łagodnie. W przedłożonym projekcie nie ma przepisów o tak zwanym małym obaleniu, według którego można kogoś wydrzeć z miejsca jego zamieszkania, wszystkie zgromadzenia mogą się odbywać tylko za zezwoleniem władz; nie ma przepisu, według którego posiadanie broni i sprowadzanie broni ma być zabronione i ograniczone i t. d.

Powiedziano, że projekt prowadzi formalnie anarchistów i prze ich do zakazania tajnych stowarzyszeń. Niestety, projekt ten skonstatować, iż tajne związki socjalistyczne w Austrii są już bardzo rozprzeczony, i ztąd też wynika konieczność wystąpienia przeciw nim z pomocą surowszych środków, niż ich dostarcza obecna ustawa karna.

Szef sekcji Kubin przechodzi następnie do pojedynczych paragrafów projektu, podniesionych wśród dyskusji z szerszą niżej uwagą, iż paragraf 1 niemieckiej ustawy przeciw socyalistom ze względu na naturę ustawodawstwa o stowarzyszeniach nie powiadałby swojemu celowi. Jeżeli tam, jak powiedziano, iż należy zakazać stowarzyszeń, które w skutek bliżej określonych dążeń mają na celu obalenie państwowego i społecznego porządku, to chodzi w tym wypadku o takie stowarzyszenia, które nie byłyby dopiero utworzone. W Austrii zaś takich stowarzyszeń ma moc obowiązującą paragraf 6 ustawy o stowarzyszeniach, który zastrzegł władzy tylko prawo odmówienia zezwolenia, gdyby cele i całe urządzenie stowarzyszenia sprzeciwiało się ustawie lub było niebezpiecznym dla państwa. Okoliczności te jednak mogą być zbadane tylko na podstawie statutów, te zaś jednakże nie bywają tak zredagowane, aby przyjmować za godło niebezpieczne socjalistyczne dążności. Według statutów, stowarzyszenia wydają się być zupełnie niewinnymi, pomimo to rozwijają one częstokroć szkodliwą dla bezpieczeństwa publicznego działalność socjalistyczną.

Z tego powodu wydało się rzeczą konieczną dać możność władzom bezpieczeństwa publicznego, zakazu utworzenia stowarzyszenia, skoro według zachodzących okoliczności jest w ogóle powód, pozwalający przypuszczać, iż stowarzyszenie może okazać skłonność do propagowania bliżej określonych dążeń.

Jeżeli władze bezpieczeństwa mają mieć rzeczywiście zadanie strzeżenia państwa przed wielkim niebezpieczeństwem, należy wyznaczyć im odpowiedni zakres działania. Tutaj rzeczywiście znajduje zastosowanie hasło: *Solus, reipublicae supremus lex esto.*

Podniesiono, iż zarządzenia kontrolne wymienione w §. 4, które umożliwiają nadzór państwowy, zostają skutkiem §fu 6 rozszerzone na wszystkie stowarzyszenia. Przepis taki jest konieczny, albowiem sama interwencja na zgromadzeniach stowarzyszeń, jak ją umożliwia ustawa o stowarzyszeniach, nie dozwalałaby władzy wglądać w ten sposób w czynności stowarzyszeń, aby mogła przeszkodzić ich niebezpiecznym i szkodliwym tendencjom. Rząd atoli dalekim jest od tego, aby miał wszystkie stowarzyszenia podciągać pod taki surowy nadzór państwowy. Projekt ma na myśli takie tylko stowarzyszenia, co do których jest uprawniony powód do przypuszczenia, iż służą wymienionym w §fie 1 szkodliwym dążnościom. Dobro publiczne wymaga, aby takie stowarzyszenia zostały poddane szczególniejszemu nadzorowi państwowemu, ztąd zaś nie można wyciągać wniosku o ogólnem ograniczeniu życia stowarzyszeń.

§. 11 napotkał także na opozycję, która o tyle jest bezpodstawną, iż według tego §fu udział w stowarzyszeniu wówczas tylko ma być karany, jeśli stowarzyszenie rozwija szkodliwą działalność, a czy tak jest rzeczywiście, o tem rozstrzyga sędzia.

Z §. 5, artykuł III wyciągnięto niewłaściwe konsekwencje. Paragraf ten mówi o posiadaniu szkodliwych socjalistycznych druków i oświadcza, iż ten tylko podlega karze, kto druki te posiada wśród o-

wznosił murem i basztami. Na basztach tych zawsze dumnie i nienaruszenie powiewał stary Warszzycki proporzec, herb Habdank. Teraz, gdy Boruta z kasztelaną na czele swych jeźdźców zbliżał się do Dankowa, w mglisty, chłodny świt poranku listopadowego, panowała tu naokoło martwa cisza. Koguty tylko piałły po domostwach mieszczkańskich i gdziegdzie w oknach się świeciło. Ludzie do roboty wczesnie się ze snu zrywali, choć na ulicach miasteczka żywej jeszcze duszy nie było.

Zamek też sam nie błyszczał żadnym światłem. Na bladym pasie nieba od wschodu, rysował się ze swemi basztami i blankami jak czarna jakaś, zębata i poszczerbiona masa. Drobny, suchy śnieg przuszył i wiatr od borów szedł z wyciem. Gdy Boruta ze swymi podjechał pod zamek sam, ujrzał most zwiedziony, a na murze przechadzał się żołnierz z halabardą. Światało już i widno było trochę. Z wielkim trudem można się było dogadać z głupim knechtem niemieckim, iż sama kasztelanica musiała się w to wnieść i dopiero po zawiadomieniu komendanta knechtów i samego kasztelana, wpuszczono do zamku kasztelanę i jej dziewczę, Borutę i kilku żołnierzy jego. Reszta rozłożyć się musiała w miasteczku, pasć konie i odpoczywać.

Oczywiście, w zamku wielka radość zapanowała, gdy ujrzano kasztelanę. Kasztelan Warszzycki, starzec już siwy z wielką brodą, ale krzepko się jeszcze trzymający, dziękował Borucie serdecznie.

— Panie tego — wołał, bo miał takie przysłowie — jakże się waszmość zowie? niechże wiem panie tego, komu zawdzięczam wyswobodzenie z niewoli mej dziewczki?

— Jasnie wielmożny panie kasztela-

nie — prawil Boruta, pokręcając węża — jam jest Rodrigus Boruta....

— Panie tego, cóż to za dyabelskie nazwisko!

— Dyabelskież ono jest, ale szlacheckie jak się patrzy — odparł Boruta.

— Hm! hm! — dziwił się kasztelan — proszę ja waszmości, panie tego, więc to waś odbiłeś mą dziewczkę?

— Ja i nie ja. Wszyscyśmy ją odbijali, cała nasza partya.

— Ale waszmość jesteś tam hetmanem, panie tego!

— Nie ja.

— A kto?

— Rycerz Mora.

— Mora? Ki dyabli, panie tego, nie słyszałem o takim szlachciuku. Klejnotem Mora, co to jest w nim murzyn czarny, wiele rodów się u nas pieczętuje, ale żeby się kto, panie tego, zwał, ot tak po prostu, Mora, tom nie słyszał.

Zresztą kasztelan, dziwiąc się nazwiskom Boruty i Mory, był bardzo wesół. Staruszek chodził po wspaniałej izbie swego zamku i krzychał na marszałka, by jeś dano, bo zimno, a rycerz ten oto jest głodny. Nakazał ludziom Boruty do miasteczka posłać jedzenia i paszy i drew, sam zaś poił Borutę. Widocznie chciał go spoić. Nasadził nań dwóch jeszcze jakichś bibosów i od czasu do czasu zachodził go z mańki:

— Panie tego, powiedzże mi, któż to jest ten rycerz Mora?

Ale Boruta nie w ciemni był bity. Pił jak gąbka i nie upijał się, ani też przytomności nie tracił. Na zapytania kasztelana odpowiadał:

— Jasnie wielmożny panie — rycerz Mora jest rycerz Mora. Takie już jego przezwisko.

— No dobrze, panie tego, to ja wiem, że takie jego przezwisko, ale zkadże on się tu wziął?

— Hm! czy ja wiem, może z nieba spadł. W naszych czasach wszystko jest możliwe.

Kasztelanowi widocznie wiele na tem zależało, żeby dowiedzieć się o onego rycerza Morę. Miał jakieś podejrzenia — i nie mogło być bez podejrzeń.

— Po to widzisz panie bracie — gadał do Boruty jeden ze szlachty, który zwał się Lisowski i lisią też miał fizyognomię — mądry ty jesteś i kuty na cztery nogi, ale i my też nie głupi. Nie cheesz gadać, co on jest ten Mora i dobrze czynisz. Kiep ten żołnierz, który paple co się w obozie dzieje. Ale zwał jeno, że wszystkiego jest pewna granica. Jasnie wielmożny kasztelan, jest pan możny i takiego animuszu rycerskiego, jak nikt w Rzeczypospolitej. Kiedy wszyscy leżeli do Szweda i plackiem mu do nóg padali, my jedni tegośmy nie uczynili i nie uczynimy, tak nam Boże dopomóż. Otóż ja tobie powiem, że kto on jest ten Mora jakiś, toć zawżdy on lepiej i rozumniej zrobi, jeśli skarbić sobie będzie łaskę takiego pana jak kasztelan. Mamy my i broni dosyć i ludzi też nie mało. Dopomóż wam możemy, ale musimy wiedzieć komu.

— A cóż wam po tem mosanie? — pytał Boruta — albow to nie dosyć dla was, kiedy widzicie, że rycerz ów walczy za Rzeczpospolitą i bije Szweda tak, że jeno strzępki leżą!

Mówili to popijając i w czasie nieobecności kasztelana, który gdzieś wyszedł.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

WALERY PRZYBOROWSKI.

koliczności, które wskazują, iż ma zamiar je rozszerzać i kto nie jest w stanie dać takich wiarygodnych wyjaśnień, któreby przekonywały, iż nie ma rzeczywiste takiego zamiaru. Tak przeto nie każdy, kto posiada podobne druki, wystawiony jest na niebezpieczeństwo postępowania karnego. Również wzbudził wątpliwości artykuł V o ile się tyczy przepisów, według których sądzony z powodu działania wbrew ustawie ma być postawiony pod nadzór policyjny. Jeśli się jednak zważy, na jakie niebezpieczeństwa wystawione jest dobro publiczne skutkiem dążeń socjalistycznych, trudno nie uznać potrzeby szczególniejszej przeczności.

Mowca zastrzegł sobie, iż przy rozprawach specjalnych dotknie bliżej szczegółów projektu ustawy i podniósł w końcu, iż przeciw wielkim niebezpieczeństwom, wynikającym z dążeń określonych bliżej w §. 1 należy wystąpić na tych wszystkich polach, na których się takowe pojawiają.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z Warszawy.)

Dienniki węgierskie donoszą: Bar. Karol Krauss, mianowany generalnym konsulem austro-węgierskim w Warszawie, otrzymał z Petersburga upoważnienie do piastowania tego urzędu.

Liczba osób podległych służbie wojskowej w Królestwie Polskim w r. 1884 była znacznie wyższą aniżeli w r. 1883. W r. z. liczba popisowych dosięgała 23.020, podczas gdy w r. 1883 było ich tylko 20 471, t. j. mniej o 2549. W ostatnich latach stale i szybko wzrastał niedobór wziętych do wojska: w r. 1881 brakło do oznaczonej liczby 507 ludzi, w 1882 663, a w 1883 już 821 (chrześcijan 130, izraelitów 681), w roku zaś zeszłym niedobór zmniejszył się odrazu do 406, i to samych starozakonnych, gdyż kontyngens chrześcijan był kompletny. W r. z. liczba uwolnionych od służby wojskowej wynosiła 7574. Przed komisją rekrutacyjną nie stanęło w r. z. 5294 popisowych, a w 1883 r. 5880.

Margrabia Wielopolski podał się o uwolnienie z obowiązków prezesa kolei dąbrowskiej, z powodu, iż nowy ukaz zabrania urzędnikom dworskim pierwszych trzech klas zajmowania stanowisk w towarzystwach akcyjnych.

Podług doniesień do *Pol. Correspond.*, niedawno mianowany gubernator siedlecki Zinowjew, otrzymał pozwolenie traktowania wprost z ministrem spraw wewnętrznych Tolstojem, w kwestyi unitów podlaskich.

Zarząd warszawskiego okręgu naukowego wystąpił z przedstawieniem o podwyższeniu płac profesorów warszawskiego uniwersytetu do czterech tysięcy rubli, a to z uwagi, że z chwilą wprowadzenia nowej ustawy uniwersyteckiej i podwyższonej etatów, profesorowie znajdujący się na trudnej służbie w Królestwie Polskim nie mieliby już żadnych przywilejów.

Profesorowie warszawskiego uniwersytetu wyznają prawosławne, jak donosi *Nowoje Wremja*, powzięli podobno zamiar uczczenia tysięcznego jubileuszu św. Cyrylla i Metodego przez wzniesienie w obrębie gmachu uniwersyteckiego świątyni pod ich wezwaniem.

(Sprawy rossyjskie.)

Według *Pet. Wied* uzyskała już najwyższą sankcję ostatnia uchwała rady państwa w sprawie urzędzenia posad rządowych kontrolerów co do prowadzenia rachunków na prywatnych kolejach żelaznych.

Mosk. Wied. potwierdza, że zaburzenia w fabryce Morozowów wciąż trwają. Przyjmują w nich udział robotnicy wszystkich oddziałów. Zaburzenia zmieniły swój charakter o tyle, że wśród samych robotników powstało rozdwojenie, podniecone zobopólną zawiścią; jest mianowicie pewna część robotników, chcących pracować pomimo wszystkiego; ci są przedmiotem gwałtownych napaści ze strony pozostałych towarzyszy. Rzeczy zaszły tak daleko, że robotnicy mający chęć pracować, strzeżeni są przez oddziały wojsk i konwojowani do samych warsztatów, gdzie pracować muszą przy oknach wybijanych nieustannie kamieniami, narażeni na dokuczliwe zimno. Gdzie tylko nie ma wojska w dostatecznej ilości, zaczynają się bójki; a wojska sprowadzono dosyć i dotąd jakoś robotnicy oporu żołnierzom nie stawiają. W fabryce i okolicach znajdują się obecnie dwa bataliony piechoty i cztery sotnie kozaków, sprowadzone z Władimira 19 stycznia; dwie rotę kozaków przybyło 24 i batalion pułku pernowskiego, zawiezany nazajutrz. Oprócz tego w dniu 26 żądano wzmocnienia sił, i wysłano z Moskwy jeszcze jeden batalion grenadyerów i dwie sotnie kozaków.

Z Kijowa donoszą, że w liczbie osta-

tecznie uwolnionych 143 studentów uniwersytetu kijowskiego, jest około 70 żydów. Tym sposobem, ponieważ procent studentów żydów w uniwersytecie św. Włodzimierza nie przenosi 14, zatem procent wydalonych dochodzi do 50.

Jak już wiadomo, w uniwersytecie kijowskim rozpoczęły się już na nowo wykłady. W samym gmachu uniwersytetu porobiono pewne zmiany. Obszerna sala zebrań dla studentów została zniesiona i podzielona na trzy części; jedna z nich przeznaczona na audytorium, a pozostałe dwie mają służyć za areszta.

(Do historii zamachów w Anglii.)

Pall Mall Gazette podaje w jednym z ostatnich numerów rozmowę jednego z swoich współredaktorów z członkiem frakcji fenińskiej, Michałem Davittem. Redakcja życzyła sobie poznać opinię jego w sprawie najświeższych zamachów w Londynie i usposobienie względem tych czynów mieszkańców Irlandyi. Davitt mniema, że liga dynamitowa nie posiada bezwzględnej sympatii w Irlandyi, nie każdy bowiem Irlandczyk, który dąży do autonomii swego kraju, jest oraz, jak Anglicy mniemają, zwolennikiem bandy morderców. W Ameryce jest tylko dwóch ludzi wybitnych, zwolenników działania skrajnego, a to O'Donovan Rossa i Patryk Ford, ale ludzie ci, według Davitta, nie mają na oku celów osobistych i pochodzą zresztą z rodzin bardzo zacnych. Liga dynamitowa dzieli się na dwie frakcje; w jednej z nich znajdują się ludzie, którzy po licznych doświadczeniach przyszli do przekonania, że w drodze pojedynczej nieczeg od Anglii uzyskać nie można, gdy przeciwniemu gwałtowne wstrząśnienia prowadziły wielokrotnie do celu; druga frakcja składa się z ludzi, którzy za sprawę irlandzką skazani byli na surowe kary i wiele wycierpieli. W Anglii wyrobiło się mniemanie, że skoro któremu z Irlandczyków zamkną usta, to nie ma potrzeby liczyć się z nim; otóż błędne to mniemanie, gdyż wszyscy krewni i przyjaciele skondemnowanego występują jako mściciele. Jeżeli zaś którykolwiek z uwolnionych z więzienia opowiada swoje katusze, obudza tem w słuchaczach i rodakach żądę odwetu.

Wiele zamachów dynamitowych, mniemał dalej Davitt, było wdrożonych umyślnie przez policję tajną, a za każdym razem dostało się wielu ludzi dobrej wiary w zasadkę i do więzienia, gdzie srodcie odpokutowali swoją łatwowierność. Jeżeli zwolennicy walki dynamitowej dotychczas nie pozabawili życia wielu ludzi, odpowiadało to jedynie ich pierwotnemu zamiarowi, gdyż mogliby przecie tak samo jak mury, wysadzać w powietrze ludzi. To, co uczyniono dotychczas, jest według zapowiedzi tej frakcji tylko przestroga, a zamyśla ona niewątpliwie o straszniejszych katastrofach. Parlamentarni przywódcy Irlandczyków i agitatorowie, na drodze legalnej pracujący, nie mają najmniejszego wpływu na członków ligi dynamitowej, którzy Irlandczyków, kroczących po drodze legalnej, poczytują za niedołęgów umysłowych. Nagana więc Irlandczyków lub oburzenie, wyrażone rodakom ligi dynamitowej, nie zrobiłyby innego wrażenia, jak nagana, udzielona Mahdiemu przez Anglików. Anglia, według Davitta, powinna, choćby z poświęceniem swojej niezmierniej dumy, uczynić zadość żądaniom Irlandczyków, inaczej niepodobna będzie znaleźć drogi do uśmierzenia umysłów i zagojenia ran, zadanych smutnym stanem ekonomicznym i społecznym, w jakim się Irlandya znajduje.

KRONIKA

— **Pogrzeb** s. p. Jana Krechowickiego odbędzie się we czwartek, dnia 5 b. m. o godzinie 3 po południu z domu pod l. 3 przy ulicy Słowackiego, na ementarz Łyczakowski.

— **Za spokój duszy** s. p. Odyńca odbyło się dnia 30 stycznia w Pradze nabożeństwo żałobne, na którym znajdował się burmistrz praski dr. Czerny z kilku innymi wybitniejszymi mężami narodu czeskiego.

— **Hr. Alfred Potocki** przybył przedwczoraj do Krakowa i zamieszkał w pałacu „pod Baranami“.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, we czwartek, o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym pomiędzy innymi: wnioski w sprawie oświetlenia naftowego ulic we Lwowie; sprawa zniesienia młynówki Pełtwy; wnioski w sprawie rozporządzenia ostatniej woli s. p. Probusa Barczewskiego, oraz wniosek w sprawie uzupełnienia instrukcji leśnej co do wolnego wypasu bydła.

— **Pomnikowe dzieło.** W ciągu bieżącego miesiąca, jak donosi *N. fr. Presse*, urządzona będzie w dawnym wiedeńskim gmachu uniwersyteckim osobna pracownia drzeworytnicza dla wykonania ilustracji do pomniko-

wego dzieła Najd. Następcy Tronu p. t. „Anstrycko-węgierska monarchia w słowie i obrazie“. Urządzenia tej pracowni, która zostawać będzie pod kierownictwem profesora Hechta, podjęła się drukarnia państwowa, a nowy zakład ksylograficzny będzie zostawał w związku z niedawno otworzoną szkołą drzeworytniczą przy austr. muzeum dla sztuki i przemysłu, aby dać zarazem sposobność wydoskonalenia się młodszemu siołom. — *Budap. Corr.* ogłasza ciekawą uwagę uczonego węgierskiego, Fr Pulszky'ego, o naukowej i literackiej działalności Najd. Następcy Tronu. Wspominając o owym pomnikowym dziele, opowiada Pulszky: „Ponieważ tego rodzaju dzieła literackie musiały objąć i historię, w której poruszony należało kwestye religii i wolności, peryod rządów Metternicha i epokę rowolucyi, rzeczy wręcz sobie przeciwne, jeden z współpracowników, do pomocy przez Najd. Areyksięcia powołał, popełnił tę niedyskretyę, że zapytał Następcę Tronu, jaki kierunek zapatrywaniom w tych sprzecznościach nadać należy. „Mów pan szczerą prawdę, według najgłębszego swego przekonania“ — brzmiała odpowiedź.

— **Posiedzenie komitetu pomnika Mickiewicza** odbyło się w Krakowie w sobotę d. 31 z. j. m. pod przewodnictwem prezesa Słachetkowskiego. W posiedzeniu tem, jak donosi *Czas*, wzięło udział 16 członków; z zamiejscowych obecny był hr. Hubert Krasieński. Podano do wiadomości komitetu, że do godz. 3ej d. 31 stycznia nadeszło 25 projektów w modelach, a 6 projektów w fotografiach lub rysunkach; nadmieniono jednak, że po tej godzinie w drodze telegraficznej lub listownie, zgłoszono kilka projektów wysłanych na konkurs, która to okoliczność spowodowała komitet do powzięcia uchwały, iż wszystkie modele, których nadesłanie w terminie na konkurs przeznaczonym zgłoszonym zostało, przyjęte być winny. Jeden model od dawniejszego już czasu nadszedł do czytelnicy akademickiej, z kąd dostawionym zostanie do Langierówki. Na wniosek przewodniczącego uchwalono wybrać podkomitet, mający się zająć urzędzeniem wystawy projektów, a do podkomitetu tego weszli: wiceprezydent Friedlein, dyrektor Łuszczkiewicz, dr. Jordan i Beaupré. Uchwalono także wyznaczyć opłatę za wejście na wystawę modeli w dni powszednie w kwocie 20 ct., w niedzielę 10 ct., a nadto w jednym dniu tygodnia 50 ct. Przewodniczący podał do wiadomości, że wybór na członków jury przyjęli: jako członkowie prof. Zumbusch, prof. Zacharyewicz, Römer Alfred, Karol hr. Lanckoroński. Nie mogli przyjąć wyboru: Dubois i hr. Cieszkowski August. Nie dał odpowiedzi Konstanty hr. Przezdziecki, również miejscowi członkowie, w liczbie czterech, nie dali jeszcze odpowiedzi. Spodziewać się atoli można, że w tyle ważnej kwestyi wszyscy udział przyjmą. Jako zastępcy przyjęli wybór: prof. Hellmer z Wiednia, Matuszewski z Warszawy, Pawłowicz, hr. Sierakowski, a z Krakowa J. E. Paweł Popiel. Odmówił zaś jako zastępca Rodakowski Henryk. W miejsce p. Dubois wybrano członkiem jury zaproponowanego przez p. J. Dubois, p. Guillaume. Uchwalono, że posiedzenie sądu konkursowego odbędzie się d. 1 marca o godz. 12 w południe w Sukienicach, w sali Langierówką zwanej i upoważniono przewodniczącego do zawiadomienia o terminie tym członków, względnie zastępców, którzy oświadczyli się z gotowością przyjęcia udziału, z prośbą, by jak najprędzej dali kategoryczną odpowiedź, czy w posiedzeniu tem wezmą udział, a to w tym celu, by na przypadek niemożności przybycia, można zaprosić wskazanego zastępcę. Skład jury podany będzie w całości gdy ostateczne porozumienie zostanie osiągniętem. Upoważniono podkomitet, iżby wziął p. d. rozprawę, czy nie byłoby korzystnym, ażeby rozpowszechnić fotodrukami lub fotografiami wszystkie projekta nadesłane na pomnik. Wnioski podkomitetu przedłożone być mają ogólnemu komitetowi. Do sprawowania wreszcie funduszów za rok 1884 wybrano komisję, złożoną z pp. Muczakowskiego, F. Jakubowskiego, Jordana i Bernadzikowskiego. — O samychże nadesłanych na konkurs projektach opowiada p. W. Ł. w *Czasie*: „Dotąd rozpakowano i pomieszczono w Langierówce projektów gipsowych 25 z godkami następującymi: „Krzyż w kole“, „Z pod góry dębu“, „Podolanie“, „Grosz wdowi“, „Dobra wola“, „Astra“, „Świtez“, „Ziarno do ziarnka“, „Homer“, „Odrodzenie“, „Razem młodzi przyjaciele“, „Miej serce i patrzaj w serce“, „Zaścianek“, „Nadwiślanin“, „Trwalszy i pierwej niż my jemu, pomnik sobie postawił“, „Dzieckiem w kolebce kto łeb urwał hydrze“, „Wieszczowi naród“, „Pogoń“, „Sursum corda“, „Oda do młodości“, „Nazywam się milion“, „Czem chatą bogata, tem rada“, „Myśli moje, gwiazdy moje“, „I ten szczęśliwy, kto pośród zawodu“, „Czterdzieści cztery słowa“. Oprócz modeli gipsowych znalazły się dwa projekta architektoniczne bez godka, oraz fotografie ze szkiców, w glinie wykonanych z godłem „Jeden a jeden“ i także bez godła, nadesłane z Rzymu. Kilku artystów przyjechało z projektami, aby poprawić w gipsie uszkodzenia w drodze swych prac i takowe ustawić na miejscu. Kilku innych przyszło swych uczniów. Z wyjątkiem drobnych uszkodzeń, które naprawionemi zostaną zaraz pod okiem dyrygującego urzędzeniem wystawy członka komitetu — wszystkie inne projekta nadeszły do Krakowa w dobrym sta-

nie. Za parę dni przystęp publiczności na wystawę projektów będzie dozwolony; tym razem cieszyć się nam wypada doniesieniem kompetentnych znawców, że artyści polscy, powołani do ubiegania się o nagrodę, wystąpili świetnie. Projekta wykonane są sumiennie, z myślą zawsze poważną; nie brak błysku poezyi i dziwnie pięknych dodatkowych postaci obok rzetelnych zabiegów o piękną sylwetę i monumentalność. Po raz to pierwszy przynoszą nam liczni rzeźbiarze polscy świadectwo o postępie u nas tej ważnej gałęzi sztuki, do której wielu wiary nie miało, sądząc z poprzednich konkursów we Lwowie i Krakowie — Projekta nadesłane pochodzą z Warszawy, Wilna, Petersburga, Lwowa, Krakowa, Wiednia, Paryża, Florencyi, Rzymu, z Zaleszczyk i Tyflisu (fotografie).“

— **Walne zgromadzenie** oddziału lwowskiego towarzystwa „Rodzina“ odbędzie się w niedzielę, dnia 8 b. m., o godzinie 11 przed południem, w sali kasyna miejskiego. Porządek dzienny: 1. Protokół z ostatniego walnego zgromadzenia. 2. Sprawozdanie wydziału za rok 1884. 3. Sprawozdanie komisji rewizyjnej. 4. Zatwierdzenie przyjęcia nowych członków. 5. Wybór prezesa, wiceprezesa, sekretarza i dwóch wydziałowych. 6. Wybór komisji rewizyjnej. 7. Wnioski członków.

(6) **Ze świata.** Wczorajszy przedostatni tańczący wieczór u pp. Namiestnikowstwa zgromadził jeszcze liczniejsze niż dotąd grono uczestników. W tańcu, prowadzonym z niesłychanym życiem przez R. hr. Łubieńskiego, brały udział: księżna Thurn-Taxis, St. hr. Badenowa, R. hr. Łubieńska, pani Stefania Dobrzańska, pułkownikowa Thyr i cały zastęp młodzieży. Wśród gości zauważyliśmy JKW. ks. Wirtemberskiego, hrabinię Alfredową Potocką, księstwo Croy, Wilhelmów hr. Siemieniński, i t. d. W przyszły wtorek odbędzie się wielki bal w pałacu Namiestnikowskim.

— **Komitet urządzający redutę** dnia 7 b. m. w salach teatralnych na dochód weteranów z r. 1831, uprasza nas o zamieszczenie następującej odezwy: „Podobnie, jak w roku zeszłym, urządzamy na dochód i celem wsparcia walecznych bojowników z r. 1841, którzy ciężką toczą walkę z nędzą i niedostatkami, redutę z wyborowym a urozmaiconym programem. Podobnie też jak w roku zeszłym upraszamy zacnych a gościwych Lwowian, by w dniu tym zechcieli się powstrzymać od wszelkich zabaw prywatnych (gdyż mamy nadzieję, że wszelkie zabawy publiczne w dniu tym miejsca mieć nie będą) i tym sposobem poparli cel, o którego wzniesieniu nie widzimy potrzeby się rozpisywać. Wierzymy, że wszyscy, którzy nas zrozumieć zechcą, pospieszą, by drobnym bodaj datkiem poprzeć nasze usiłowania i połączą wesolą zabawę z celem prawdziwie szlachetnym.“

— **Koncert p. Teresy Jakubowicz**, pianistki z Petersburga, z współudziałem pp. Wolfsthal, Wollmana, Kozłowskiego i Skomkowskiego, odbędzie się w piątek, dnia 6 b. m. w sali towarzystwa muzycznego w teatrze. Program: Część I. Nr. 1. Kwintet na fortepian, 2 skrzypce, altówkę i wiolonczellę, Schumann, wykonają: koncertantka, Wolfsthal, Wollman, Skomkowski i Kozłowski. 2. a) *Gavotte* Bach, b) *Toreadore et Andouse* Rubinstein, c) *Danse macabre* Saint-Seans, wykona koncertantka. 3. a) *Habanera*, hiszpańskie tańce Sarasate, b) *Fantaisie Improptu* Chopin, wykona koncertantka. — Część II. Nr. 4. *Grande Fantaisie* z „Oberona“ na fortepian i skrzypce Wolffet-Vieuxtemps, wykonają koncertantka i p. Wolfstahl. 5. a) *Soldatentied* Moniuszko-Noskowski, b) *Tourbillon* Ritter, wykona koncertantka. 6. *Perski marsz* Strauss-Grünfeld wykona koncertantka. — Biletów dostać można w księgarni pp. Seyfartha & Czajkowskiego. — Początek o godzinie wpół do 8.

— **Sprostowanie.** Przez pomyłkę podano, że dochód z koncertu, danego przez panny Bulewskie na korzyść „Domu pracy“, wynosił 248 zł., kiedy właściwie koncert ten przyniósł tylko 45 zł., resztę zaś, czyli 203 zł., osoby dobroczynnie złożyły na ręce księżnej Sapieżynej, za co im komitet składa podziękowanie.

— **Wykaz X składek** na rzecz dotkniętych powodzią w kraju, które wpłynęły do c. k. Prezydium Namiestnictwa. 1. Dalsze datki mieszkańców królestwa Dalmacyi w kwocie 40 zł. 9½ ct. — 2. Dalsze datki mieszkańców Czech w ogólnej kwocie 56 zł. 45 ct. — 3. Dalsze datki mieszkańców Tyrolu 4 zł. — 4. Dalsze datki mieszkańców Salcburga w kwocie 15 zł. 86 ct. — 5. Na ręce c. k. starostwa w Zbarażu: gmina Stryjówka 9 zł. 50 ct. — 6. Na ręce c. k. starostwa w Husiatynie: gr. kat. parafianie w Niżborgu nowym 4 zł., gmina Celejów 10 zł., Myszkowce 4 zł. 50 ct. — 7. Dalsze datki mieszkańców Karyntyi 6 zł. 24 ct. — 8. Na ręce c. k. starostwa w Nadwórnej, gmina Majdan górny 9 zł. — 9. Dalsze datki mieszkańców Salcburga w ogólnej kwocie 10 zł. — 10. Dalsze datki mieszkańców Bukowiny 4 zł. 10 ct. — 11. Dalsze datki mieszkańców Styrii w ogólnej kwocie 170 zł. — 12. Ks. pleban Stanisław Godowski z Mogilna 5 zł. 78 ct. — 13. Na ręce c. k. starostwa w Brzeżanach: gmina Urmań 7 zł. 50 ct. — 14. Na ręce c. k. starostwa w Zbarażu, gmina Szelpaki 6 zł. — 15. Na ręce c. k. starostwa w Nowym Sączu: datki gości kapie-

lowych w Krynicy w czasie ostatniego sezonu. 112 zł. i 7 rubli. (Dok. nast.)

— **Repertuar teatralny.** Dzisiaj, we środę, *Wesele Figara*, komedia w 5 aktach Beaumarchais. — We czwartek, 5 b. m., *Afrykanka*, opera w 5 aktach G. Mayerbera, partyę Seliki odśpiewa pani Arkłowa, Nelusa p. Rubirato. — W piątek, 6 b. m. Na dochód tyle zasłużonego artysty naszej sceny, p. Marcellego Zboińskiego, po raz pierwszy: *Mąż z grzeszności*, komedia w 3 aktach Adolfa Abrahamowicza i Ryszarda Ruszkowskiego. — W sobotę, na dochód ubogich miasta Lwowa: *Radcy pana Radcy*, komedia w 3 aktach M. Bałuckiego. — Już od dłuższego czasu odbywają się próby z nowej opery *Konrad Walnrod*, pod osobistym kierownictwem kompozytora p. Zeleńskiego. Opera ta wystawiona będzie po raz pierwszy 21 b. m. Po wystawieniu *Męsa z grzeszności*, artyści dramatu zechcą odbywać próby z najnowszej komedii H. Bisson p. t. *Deputowany z Bombignac*, która z wielkim powodzeniem jest obecnie grywana w paryskim Theatre-Français.

— **Nagła śmiercią** zmarł w nocy na 3 b. m., zarobnik, Jan Stefaniszyn, rodem z Winnik, około 50 lat liczący, bezżenny, w stajni pod l. 153 za rogatką Łyczakowską, gdzie zostawał w robocie. Według orzeczenia lekarskiego, śmierć nastąpiła skutkiem ciepłej piersiowej. Zwłoki oddano do kostnicy głównego szpitala, celem sanitarno-policyjnej obdukcji.

— **Poszukiwana jest** przez miejską policję w Stanisławowie Helena N., zowiąca się także Katarzyną Roszko, która skradła swemu służbodawcy, Izraelowi Haekerowi, diamentowe kółeczki wartości 200 zł. i zabrawszy także służbową książkę sługi Julii Załowskiej z Putiatynie, zbiegła z tamąd przed 14 dniami. Złodziejka jest wzrostu małego, blondynka, przystojna, oczu siwych, rumianej, zdrowej cery twarzy.

— **Na poczęcie lwowskiej** nadano w miesiącu grudniu 1884 r. 198.756 listów prywatnych niepoleconych (między temi 10.512 do adresatów w miejscu; 64.153 kart korespondencyjnych; 19.232 posyłek pod opaską; 10.356 posyłek z próbkami; 168.259 egzemplarzy gazet; 69.784 listów urzędowych; 44.312 listów poleconych; 10.382 przekazów na kwotę 382.160 zł. 63 $\frac{1}{2}$ ct.; 40.614 posyłek wartościowych (między temi 11.574 za pobraniem w kwocie 105.568 zł. 8 ct.). Ogółem nadano 625.848 posyłek, zatem o 5.435 więcej, niż w grudniu 1883 r. Nadeszło zaś do Lwowa: 181.512 listów prywatnych niepoleconych; 48.715 kart korespondencyjnych; 14.253 posyłek pod opaską; 8.258 posyłek z próbkami; 29.156 egzemplarzy gazet; 38.325 listów urzędowych; 27.566 listów poleconych; 23.323 przekazów na kwotę 426.526 zł. 78 ct.; 30.256 posyłek wartościowych (między temi 6.292 za pobraniem w kwocie 35.411 zł. 19 ct.). Ogółem 401.364 przesyłek, zatem o 2.192 więcej niż w grudniu roku 1883.

— **O zuchwałej zbrodni** donosi nam depesza z Wiednia. Dnia wczorajszego w godzinie południowej kilku złoczyńców napadło niejaką panią Chomiakową w jej pomieszkaniu przy *Bernardgasse*. Na krzyk napadniętej nadbiegł stróż domowy i usiłował przytrzymać rabusiów, lecz zdołali oni umknąć z wyjątkiem jednego, którego schwytano już na ulicy. Pani Chomiakowa, osoba podobno zamożna, jest śmiertelnie uszkodzona.

— **Pożar** w gmachu towarzystwa muzycznego w Wiedniu, o którym doniósł nam telegram, wybuchł około godziny 3 rano, kiedy w dużej sali gmachu odbywał się jeszcze w najlepsze bal, przy udziale dwóch tysięcy osób. Publiczność uwiadomiona została o ukazaniu się ognia pod dachem, przez organa policyjne w sposób tak ogólny, że bez najmniejszego popłochu, w zupełnym porządku, opuściła salę w ciągu 10 minut. Wszystko odbyło się w takim spokoju że w garderobie nie zapomniano ani jednej sukni. Pożar zresztą słumiono wkrótce, a spaliły się tylko cztery metry kwadratowe dachu.

— **Olbryzmia wieża** stanąć ma na placu wystawy powszechnej w Paryżu, w 1889 roku. Studya nad tym projektem prowadzi pan Eissel przy pomocy dwóch inżynierów, pp. Nauquier i Koechlin. Wieża ma mieć 300 metrów wysokości, o ogromie jej zatem najlepsze można mieć pojęcie, porównując z nią wieżę Panteonu, mającą 79 metrów wysokości, świętego Piotra w Rzymie 132 metrów, katedry Strasburskiej 142 metrów i katedry Kolońskiej 159 metrów. Śmiały plan p. Eissel o dwa razy prawie przewyższa wysokość najwyższej dziś wieży Kolońskiej Monument, oparty na czterech olbrzymich łukach i czterech filarach, dźwigać ma oszkloną kopułę, z której rozciągałoby się panorama na 120 kilometrów rozległości. Byłoby to pierwsze piętrowe budowli. Powyżej wznosiłaby się piramida, zwężając się coraz więcej; podzielona na trzy piętra jednakowej wysokości, zakończona będzie rodzajem olbrzymiej latarni. Mało zapewne osób zdecyduje się wchodzić na tak wielką wysokość, lecz monument ten służyć może jako obserwatorium astronomiczne i meteorologiczne, zwłaszcza zaś zostanie świetną pamiątką wystawy 1889 r.

— **Topola konduktorem.** Na podstawie dat statystycznych wykazano, że w osta-

tnich latach ilość szkód, zrażonych przez pioruny, wzrasta więcej niż do potrójnej liczby, chociaż ilość burz w przecięciu pozostała taż sama. Za powód tego pożałowania godnego objawu podają coraz to większe wyniszczenie zadrzewienia, oraz znaczne zwiększenie masy żelaza na powierzchni ziemi, skutkiem rozgałęzienia się sieci kolejowych i telegraficznych. Prostem, ale w wielu wypadkach skutecznym środkiem ochronnym, ma być topola, obecnie od wszystkich niemal wgardzona, nie wiedząc czemu. Pasięrb ten w rodzinie drzew zdaje się być szczególnie przez pioruny poszukiwanym przedmiotem, a rosnąc stosunkowo bardzo szybko, może być z łatwością w bardzo małym oddaleniu od domostw zasadzanym.

— **Zagadkowa osobistość** zesłała przed kilku dniami z tego świata w Sztokholmie; kobieta, o której nie tylko stolica, ale cała Szwecya wiele mówiła. Nazwisko jej było Helga de la Brache, ogólnie jednak zwano ją pod mianem „księżniczki Waza”, ze względu że zmarła podawała się jako na wygnaniu urodzona córka zdetronizowanego króla szwedzkiego Gustawa Adolfa IV i jego małżonki, z domu księżniczki Baden-Durtach Zmarła utrzymywała, że wszystkie dokumenta, odnoszące się do jej urodzenia, miała w swem ręku, lecz takowe podstępnie zostały jej wydarte. Przez długi czas panna la Brache pobierała pensję z tajnych funduszy szwedzkiego ministerstwa spraw zagranicznych, gdy jednak mimo to pretensje z jej strony i pozwy królewskiej rodziny wręczane nie ustawały, zasilek ten został cofnięty, a la Brache w ostatniej prawie nędzy zmarła, unosząc z sobą niewyjaśnioną do tej pory tajemnicę.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Bank krajowy.** Stan z dniem 31 stycznia 1885. Asygnaty kasowe 101.900 zł. Książeczki na rachunek bieżący 316.133.08 zł. $\frac{1}{2}$ pra. listy zastawne w obiegu 712.550 zł. 5 prc. obligacje komunalne w obiegu 6-3.100 zł.

Losowanie. Wczoraj wyciągnięto następujące serye losów z roku 1860: Ser. 211, 408, 417, 443, 912, 920, 1335, 354, 1366, 1425, 1791, 1819, 1879, 1882, 204, 2094, 2203, 2313, 2516, 2678, 2818, 2845, 2998, 3026, 3184, 3210, 3682, 4192, 479, 4880, 5242, 5302, 5398, 5417, 5503, 5632, 5663, 5684, 5746, 5982, 6045, 6055, 6609, 6712, 6742, 6940, 7093, 7154, 7537, 7548, 7726, 7802, 7988, 8310, 8408, 9553, 9632, 9766, 10087, 10134, 10298, 10576, 10581, 10645, 10666, 10887, 10931, 11120, 11209, 11249, 11267, 11509, 11683, 11835, 202, 12341, 12278, 12494, 12510, 12728, 12890, 13034, 13110, 13192, 13328, 13388, 13563, 13748, 14499, 15502, 15503, 15735, 15829, 15844, 15908, 16014, 16010, 16144, 16157, 16223, 16306, 16971, 17059, 17111, 17242, 17380, 17413, 17455, 17968, 18005, 18040, 18418, 18651, 18907, 19319, 19353, 19484, 19618, 19668, 19828.

* **Wyrób wódki w Galicyi.** W miesiącu grudniu r. 1884 wyrobiono w 473 gorzelniach galicyjskich ogółem 4,093 946 opodatkowanych stopni alkoholu. Największa ilość gorzelni, bo 104, była w ruchu w powiecie skarbowym tarnopolskim i w tych wyrobiono 1,151.970 opodatkowanych stopni alkoholu, następnie w brodzkim 81, rzeszowskim 53, przemyskim 45, kołomyjskim 43, sanockim 32, stanisławowskim 29, tarnowskim 28, krakowskim 25, lwowskim 16, samborskim 14, nowosądeckim 3.

* **Wyrób piwa w Galicyi.** W miesiącu grudniu r. 1884 w 189 browarach gal. wywarzono 51.065 hektolitrow piwa. Największa ilość browarów funkcjonowała w powiecie skarbowym rzeszowskim 41, następnie brodzkim 24, tarnopolskim 17, przemyskim 14, krakowskim i sanockim po 13, stanisławowskim 12, nowosądeckim i tarnowskim po 11, lwowskim 10, samborskim 9, we Lwowie, 6, Krakowie i w powiecie skarbowym kołomyjskim po 4. Największą ilość hektolitrow piwa wywarzono w 6 browarach we Lwowie (6.404) w 4 w Krakowie (6.304) następnie w 11 browarach tarnowskich (5.814), najmniej w 4 browarach kołomyjskich (1.107) i 13 sanockich (1.350).

* **Produkcya i sprzedaż soli.** W miesiącu grudniu r. zeszł. wynosiła produkcya soli w Galicyi 131.047 centnarów metr., sprzedaż zaś 108.248 centu metr. W tym samym miesiącu roku 1884 wynosiła produkcya 117.550 centu metr., sprzedaż zaś 97.859 centu metr. Z porównania wypływa, iż w miesiącu grudniu r. 1884 wyprodukowano 13.497 cent. metr. więcej, sprzedano zaś o 20.389 cent. metr. więcej, niż w tym samym miesiącu roku 1883.

* **Wyrób cukru.** W cukrowni w Sędziszowie oznajmiona ilość buraków surowych wynosiła w grudniu r. z 20.115 centnarów metrycznych.

Wiedeń, 4 lutego. (Telegram Gazety Lwowskiej). Na wczorajszy targ była rze-

źnego przypędzono ogółem 2480 sztuk wołów, między temi galicyjskich i bukowinnych 701, węgierskich 930, niemieckich 849. Ogólny przypęd był o 152 sztuk większy. Z Galicyi i Bukowiny przypędzono o 56 sztuk mniej, niż zeszłego tygodnia. Przebieg targu był średnio ożywiony. Przecięciowo utrzymały się ceny zeszlotygodniowe, ceny towaru przedniego spadły nawet o 50 ct. Nie sprzedano sztuk 67. Płacono za opasowe woły galicyjskie i bukowinne po 51 do 57 złr., najprzedniejsze po 58 do 60 złr., za chude po 46 do 49 złr.; za opasowe woły węgierskie po 52 do 60 złr. i 61 do 64 złr., chude po 46 do 50 złr.; za opasowe woły niemieckie po 52 do 61 złr. i 62 do 65 złr., za chude 46 do 50 złr. za 100 kilo martwej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Dzienniki wiedeńskie donoszą dnia 2 b. m.: Najj. Pan, z powodu lekkiego zażębienia, już od trzech dni nie opuszcza swoich komnat. Obecnie Monarcha ma się już lepiej.

Dnia 1 b. m. odbył się w apartamentach Najj. Pani obiad rodzinny na 27 nakryć, w którym wzięli udział Najd. Cesarzowiczowstwo, Najd. Arcyksiężniczka Walerja i wszyscy przebywający w Wiedniu Członkowie Najw. Domu Najj. Pan, który, jak wspomniano, nie czuł się zupełnie zdrowym, nie był na obiedzie.

Najd. Cesarzowicz przedwczoraj o godzinie 1 po południu zaszczycił p. Ministra hr. Kalnokyego dłuższą wizytą.

Budap. Corr. donosi: Prezes gabinetu węgierskiego, Tisza, w czasie ostatniego pobytu w Wiedniu złożył wizytę wszystkim Najdostojniejszym Arcyksiężtom. Na sobotnim obiedzie dworskim i niedzielnym obiedzie u hr. Kalnokyego miał sposobność rozmawiać z austriackimi i wspólnymi Ministrami; odbył też dłuższą konferencję z hr. Taaffem. W poniedziałek przed południem p. Tisza był na posłuchaniu u Najd. Cesarzowicza, a w godzinach popołudniowych u Najj. Pana. Minister skarbu hr. Szapary, który d. 1 b. m. z rana przybył do Wiednia, złożył również wizytę Najd. Arcyksiężtom, poczem konferował z hr. Kalnokym.

Budap. Corr. zaprzecza przy tej sposobności w formie kategorycznej wszystkim tym pogłoskom, według których ostatni pobyt p. Tiszy w Wiedniu miał pozostawać w związku z zamiarem, lub też rokowaniami dla zawarcia na wzór pruskiego, austriacko-węgiersko-rosyjskiego traktatu względem wydawania zbiegłych przestępców. Zresztą — pisze dalej przytoczony organ — w parlamencie węgierskim należy się spodziewać wkrótce odnośnego oświadczenia ze strony rządu, albowiem, o ile wiemy, jeden z deputowanych skrajnej lewicy zamierza wnieść w tym względzie interpelację do prezesa gabinetu, a p. Tisza nie będzie zwlekał z odpowiedzią.

Niemniej stanowczo występuje przeciw podobnym pogłoskom *Pester Lloyd* w dłuższym artykule, powtórzonym bez żadnych komentarzy przez *Presse* i *Fremdenblatt*. Już to samo, iż wraz z p. Tiszą przybył do Wiednia węgierski minister skarbu hr. Szapary, jest według przytoczonego pisma peszteńskiego wymowną wskazówką, iż w konferencyach ministrów zaliczawskich z wspólnymi i austriackimi poruszono przedmioty zupełnie innego charakteru. Zresztą w moc ustawy ugodowej każdy traktat międzynarodowy, nawet w tym razie, gdy do jego wykonania nie jest potrzebem zezwolenie kredytu, musi być przedłożony Izbowi węgierskim i to nie tylko do wiadomości, lecz do dyskusji i uchwały; taki zaś traktat, jak pruski, zostałby tem pewnie odrzucony przez parlament węgierski, iż już od lat dziesięciu istnieje konwencya z Rosyją co do wydawania zbiegłych przestępców, w której w kwestyi wydawania zwykłych zbrodniarzy poczyniono najszerze ustępstwa, a do kategorii zwykłych zbrodni zaliczono także zamachy na monarchów zagranicznych i członków ich rodzin; po za te zaś granice Węgry w żadnym razie nie pójdą.

Z Wiednia telegrafują do *Ceasu*: Nominacya biskupów lwowskiego i stanisławowskiego nastąpi w przyszłym miesiącu, skoro pozycje budżetowe, przeznaczone na te dwa biskupstwa, uzyskają Najwyższą sankcyę.

Komisya Izby panów Rady państwa zbadała już traktat nawigacyjny między Austro-Węgrami a Francją, i wnosi,

aby Izba panów udzieliła temu traktatowi konstytucyjnego zatwierdzenia. Sprawozdawcą jest radca dworu baron Neumann. Komisya finansowa wygotowała referat o trzynastem dorocznem sprawozdaniu komisji kontroli długów państwa, i wnosi, aby Izba panów przyjęła pomienione sprawozdanie do zatwierdzającej wiadomości, uznając gruntowną, sumienną i pełną poświęcenia pracę tejże komisji. Sprawozdawcą jest hr. Falkenhayn. Wreszcie komisya przemysłowa przyjęła, zgodnie z uchwałami Izby deputowanych, ustawę o robotnikach, włączając z przepisem, normującym czas dziennej pracy. Referentem wybrano hr. Blome.

Sformułowany przez komisję afrykańską tak zwany „projekt deklaracyjny”, dotyczący się formalności, jakie zachowane być mają w celu uprawienia nowych nabytków w Afryce, brzmi, jak następuje:

1) Mocarstwo, które odtąd brać będzie w posiadanie terytorya na wybrzeżach kontynentu afrykańskiego, położone po za obecnymi ich posiadłościami, albo, które nie posiadając dotąd żadnej części wybrzeża, będzie chciało czynić na niem nowe nabytki, tak samo mocarstwo, podciągające pewne części Afryki pod swój protektorat, powinno o takiej akcyi swojej zawiadomić inne mocarstwa, aby im podać sposobność poczynienia w razie potrzeby stosownych reklamacyj.

2) Mocarstwa, podpisujące akt niniejszy, uznają swój obowiązek utrzymywania w zajętych częściach wybrzeży afrykańskich stosownych środków do utrzymania swej powagi, któreby wystarczyły do obrony nie tylko własnych praw nabytych, ale także ogólnej wolności handlowej i bezpieczeństwa przewozu wysyłanych tam towarów.

Czas dowiadyuje się, iż założony w Białej (na Litwie) funduszem księcia Radziwiłła (Panie Kochanku) szpital (pod patronatem św. Karola Boromeusza), pozostający do obecnej chwili pod zarządem sióstr Szarytek, w dniu 1 (13) stycznia przeszedł pod kierownictwo Czerwonego Krzyża a. Trzy siostry Szarytki musiały opuścić dawną siedzibę swoją dla nowo przybyłych sióstr Miłosierdzia wyznania prawosławnego. Odjeżdżające siostry ludność miejscowa liczenie ze łzami żegnała, jakkolwiek policya używała wszelkich sposobów, aby rozpedzić tłumy. Obiegają wieści, jakoby dzisiejsza właścicielka białskich dóbr, księżna Hohenlohe, której dostał się majątek tytułem spadku po Wittgenstejnach, zamierzała wystąpić z akcyą przeciwko rządowi rosyjskiemu o przywrócenie praw własności, gdyż ów szpital, jakkolwiek był przeznaczony do użytku publicznego, jednak nie przestawał być własnością dominium dóbr białskich.

Wobec powtarzających się coraz częściej i uporniej doniesien, jakoby rosyjski agent dyplomatyczny przy Watykanie, p. Buteniew, powrócił miał w najbliższym czasie do Rzymu na dawne stanowisko, twierdzi petersburski *Kraj*, iż nie zdaje się, aby doniesienie to, w czasie przynajmniej najbliższym, spełnić się mogło. Jak bowiem donosi korespondent przytoczonego dziennika, p. Buteniew bawi obecnie w środkowej Rosyji w krewnych i powróć jego do Petersburga dotąd jeszcze nie został oznaczony. Dopiero, gdy to nastąpi, można będzie ściślej określić, czy i kiedy uda się agent rosyjski do Rzymu, i jakie zadanie go tam oczekuje. Ale zanim do tego przyjdzie, upłyne zapewne kilka tygodni, a może i miesięcy.

Na przedwczorajszem posiedzeniu Izby francuskiej zażądał p. Maret dopuszczenia interpelacyi z powodu rewizyi przedsięwziętej w redakcyi czasopisma *Cri du Peuple*. Minister Martin-Feuillee sprzeciwił się dyskusyi i zażądał odroczenia interpelacyi aż do rozstrzygnięcia sprawy przed sądem. Izba uchwaliła odroczenie.

Na tem samem posiedzeniu Paweł Bert, przy obradach nad budżetem, żądał uchwalenia dodatkowego artykułu, któryby postanowił, ażeby będące własnością departamentu wyznań dobra nieruchome, niewyszczególnione w konkordacie, zostały sprzedane, a pieniądze ztąd uzyskane, żeby przeszły na fundusz kasy szkolnej. Minister sprawiedliwości wystąpił stanowczo przeciw temu wnioskowi, podnosząc niesłychane trudności wykonania tego projektu i namieniał, że byłoby niesprawiedliwością pozbawiać biskupów i seminarya własności, posiadanej przez lat osmdziesiąt. Byłoby to, dodał minister, prawdziwym wypowiedzeniem wojny republice, nie należy bowiem zapominać, że katolicyzm jest we Francyi siłą, z którą się liczyć trzeba. W końcu wniosek Berta został odrzucony 274 głosami przeciw 180.

Parycy robotnicy bez zajęcia, do których przyłączyli się robotnicy ludnińscy, wysłali w dniu 2 b. m. deputację do członków skrajnej lewicy Izby poselskiej. Przyjęli delegatów w korytarzach Izby poselskiej. Ballue, Lockroy i Clemenceau Robotnicy żądają wsparcia pieniężnego od rządu, redukcji godzin pracy, ustanowienia cen dla pewnej kategorii prac prywatnych i t. p. Członkowie lewicy mają te żądania podnieść w Izbie. Obiegają pogłoski, że robotnicy zgromadzą się tłumnie przed gmachem Izby, skutkiem czego podwojono straż bezpieczeństwa.

Niektóre dzienniki republikańskie protestują przeciw zamiarowi rozwiązania francuskiej Izby poselskiej przed upływem zwykłego prawodawczego peryodu.

Gabinet Ferry'ego ma być bardzo za niepokojony brakiem doniesień z Formozy. Prywatni korespondenci z widowni wschodniej wojny donoszą, że statki francuskie, zmuszone ciągle krażyć po morzu na około wyspy, ucierpiały wiele skutkiem ustawicznego utrzymywania ognia pod kotłami i okazuje się nieodzowna potrzeba ich reparaacji, których nie ma gdzie przedsięwziąć.

Rzymskie dzienniki ministeryjne zaprzeczają pogłosce, jakoby gabinet włoski otrzymał od rządu tureckiego protest przeciw rozwijanej przez Włochy na morzu Czerwonem działalności.

We włoskich kołach dyplomatycznych twierdzą, że zamiary Włoch, obecnie urzędujących od dawna nie były tajemnicą dla Berlina i że zamiary te bynajmniej nie alterują interesów mocarstw Europy środkowej, ale mają być owszem wynikiem porozumienia Włoch z temi państwami.

W Brukseli obiega pogłoska, że księżniczka Klementyna belgijska ma być wkrótce zamężną z najstarszym synem księcia Walii.

Według *N. Züricher Ztg.*, zarządzono w Bernie ścisłe środki ostrożności, celem ustrzeżenia berneńskiego pałacu Rady związkowej, przeciw któremu mają być knowane zamachy dynamitowe Rada związku szwajcarskiego otrzymała ostrzeżenia w listach bezimiennych.

Wydrukowana wczoraj w jednej tylko części nakładu depesza z Londynu, opiewa: Generał Earle dnia 1 b. m. obsadził opuszczoną przez nieprzyjaciela miejscowość Birti. Kolumna Earla, mimo wielce utrudnionej żeglugi na Nilu, pokonała dotychczas wszelkie przeszkody.

Daily Telegraph donosi: Policja otrzymała doniesienie, że istnieje sprzyślenie dla zburzenia opactwa Westminsterkiego.

Badany przez sąd policyjny, jako poszlakowany o udział w najświeższym zamachu, John Guilbert Cuningham, nie mógł czy nie chciał dać żadnych dostatecznych wyjaśnień, czem się zajmował w Londynie od chwili przybycia z Ameryki.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 4 lutego. Wczorajszy bal polski w wielkiej sali gmachu muzycznego wypadł nadzwyczaj świetnie. O godzinie w pół do 12 przybyli Najd. Cesarzewicz i Najd. Arcyksiążęta Karol Ludwik, Ludwik Wiktor, oraz księżę Sasko Wejmarski. Już przedtem pojawili się w sali pp. Ministrowie hr. Taaffe, baron dr. Ziemiałkowski, dr. Dunajewski, hr. Falkenhayn, baron Pino i inne dystyngowane osobistości. Wśród dźwięków hymnu ludowego Najd. Cesarzewicz i Najd. Arcyksiążęta udali się na trybunę honorową i zaszczylicili wiele osób łaskawym przemówieniem. O godzinie w pół do 1 opuścili Najd. Członkowie Domu cesarskiego salę balową.

Wiedeń, 4 lutego. Walne zebranie austro-węgierskiego banku przyjęło jednogłośnie i bez rozpraw sprawozdanie rady generalnej, które daje pomiędzy innymi takież poglądy na zachowanie się banku wobec konkursu, zgłoszonego przez czeskie towarzystwo kredytowe ziemskie i wobec znanego zajścia w dolno-austriackim towarzystwie eskonowem, skutkiem czego unikniono niektórych możliwych konsekwencji.

Dywidendę na rok 1884 oznaczono w wysokości 42 zł. 30 ct. Ogólny udział, przypadający na oba zarządy państwowe, wynosi zł. 45.015.

Wiedeń, 4 lutego. (Tel. pryw.) Pensjonowany starszy radca skarbowy Więckowski, jako kawaler orderu żelaznej korony, został wyniesiony do stanu szlacheckiego.

Wyszczególniony tytułem i rangą sekretarza rady, adjunkt sądowy Karol Rudolf, mianowany sekretarzem rady przy sądzie obwodowym w Tarnowie.

Wiedeń, 4 lutego. (Tel. pr.) Zmowa sprawozdawców dziennikarskich już się ukończyła. Prezydium Izby deputowanych kazało utworzyć na nowo dla sprawozdawców korytarze, okalające salę obrad, które po czwartkowej mowie Schönerera zamknięto. Prezydium zarezerwowało tylko część tych korytarzy, wyłącznie dla posłów. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby deputowanych referenci prasy znajdują się znowu w komplecie w swojej loży.

Wiedeń, 4 lutego. W komisji budżetowej Izby deputowanych przy rozdziale „monety“ wnioskł poseł Neuwirth rezolucję w sprawie zaprowadzenia mniejszej niżli gulden jednostki monetarnej. Rezolucja żąda zarazem, aby odnośne rokowania zostały podjęte równocześnie ze sprawą odnowienia związku handlowego z Węgrami. P. Minister skarbu oświadczył, iż zgadza się w ogóle z powyższą rezolucją i dodał, że w kwestyi waluty udał się jeszcze we wrześniu do rządu węgierskiego, celem zainicyowania odnośnego porozumienia. Rezolucja dep. Neuwirtha została przyjęta.

Peszt, 4 lutego. Wczoraj miały miejsce zaburzenia 150 robotników węgierskich na dworcu węgierskiej kolei państwowej, ponieważ robotnicy włoscy podali niższe ceny na akordowe roboty ziemne, niż oni. Ekscedenci przybrali groźną postawę wobec Włochów, lecz policja wyparła ich z dworca i kazała pozamykać bramy. Wśród głośnień odgrażań się robotnicy węgierscy rozprószyli się następnie.

Hermanstadt, 4 lutego. W procesie dziennika rumuńskiego *Tribuna*, który ogłaszał artykuły w duchu przyjaznym dla Węgrów, oskarżeni Pop, Pacuran i autor artykułu Slavice, uznani zostali niewinnymi.

Paryż, 4 lutego. Admirał Courbet telegrafuje z Kelungu: Francuzi zdobyli d. 25 stycznia kilka obwarowanych szanów nieprzyjacielskich, które dominowały nad wejściami do kopalni. Skoro wojska wypoczną, przystąpią do dalszych operacji. Francuzi mieli 9 zabitych i 53 rannych. Nieprzyjaciel stawił zacięty opór i strzelał celnie.

Paryż, 4 lutego. Według *Agence Havasa* W. Porta wystosowała wprost do gabinetów w Londynie i Rzymie zażalenie z powodu akcji włoskiej na morzu Czerwonym. Równocześnie zażalenie powyższe zakomunikowała także innym mocarstwom.

Paryż, 4 lutego. W senacie stwierdził prezydent, iż ostatnie wybory wymownym są dowodem zakorzenienia się w kraju republikańskich instytucyj. Wyliczając prace, jakie czekają Izbę senatorską, prezydent wyraził przekonanie, że senat spełni swoje zadanie.

W Izbie deputowanych minister wojny przedłożył projekt ustawy rekrutacyjnej. Następnie poseł Baudryasson (ze stronnictwa konserwatywnego) rozwijał swoją interpelację w sprawie obecnego przesilenia rolniczego, przyczem użył kilkakrotnie wyrazów, które zniewoliły prezydenta do przywoływania mowy

do porządku dziennego. Nieprzyjazny dla gabinetu porządek dzienny został odrzucony. Obrady nad projektem, domagającym się podniesienia cła zbożowego, zostały po krótkiej dyskusji odroczone do czwartku.

Skrajna lewica zamierza uczynić wniosek, domagający się rozdzielania 25 milionów fr. pomiędzy miasta, w stosunku znajdujących się w nich bez zajęcia robotników. Prezes gabinetu Ferry prosił jednakże o odroczenie wniosku do czwartku, albowiem rada gabinetowa musi pierwszej zbadać tę kwestję.

Rzym, 4 lutego. Ks. Orłów niewątpliwie uda się do Watykanu, sądzą tu wszelako, że nie ma on żadnej misji specjalnej.

Nowy Jork, 4 lutego. Przedwczorajsze zgromadzenie anarchistów i socjalistów ukończyło się ogólną bójką. Policja wypróżniła salę, przyczem aresztowała aranżerów zebrania.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 3 lutego 1885, godzina 1 min. 50. Alp. Tow. gór. 47.40, Węg. akcyje kredyt. 312.50, Akcyje anglo-austr. 104.80, Akcyje banku Union 78.—, Akcyje kolei Karola Ludwika 270.—, Akcyje kolei północnej 250.—, Akcyje kolei południowej 145.60, Akcyje kolei Alfeld 186.25, Akcyje kolei Elżbiety 306.80, Akcyje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 215.—, Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 176.50, Wiedeńskie losy 125.50, Akcyje kolei Rudolfa —.—, Akcyje kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacje państw. w złocie 107.50, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 101.—, Losy regulacji Cisy 118.10, Losy tureckie 22.—, Węgierska renta 97.95, Akcyje banku związkowego 104.30, Akcyje banku obrotowego —.—, Akcyje kolei państwowej —.—, Rubel papierowy 1.29³/₄, Węgierskie losy 119.—, Marka niemiecka —.—, Usposobienie mdłe.

Wiedeń, 3 lutego 1885 r. godzina 5 minut 40. Akcyje kredytowe 303.60, Anglo-Austr. —.—, Unionbank —.—, Kolej Karola Ludwika 269.75, Południowa —.—, Renta papierowa 83.42, Galic. listy zastawne 101.—, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —.—, Galicyjski bank rustykalny —.—, Losy z roku 1883 —.—, Napoleondor 9.77, Rubel papierowy —.—, Usposobienie —.—.

Wiedeń, 4 lutego 1885 r., godzina 10 min. 38. Akcyje kredytowe 303.90, Anglo-Austr. 105.—, Unionbank 79.—, Kolej Karola Ludwika 270.50, Południowa 144.75, Renta papierowa —.—, Galic. listy zastawne —.—, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —.—, Galicyjski bank rustykalny —.—, Losy z r. 1883 91.—, Napoleondor 9.77, Rubel papierowy 1.29³/₄, Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe dnia 3 lutego. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 8.50 do 8.75 zł., żyto —.— do —.— zł., jęczmień —.— do —.— zł., kukurudza —.— do —.— zł., owies —.— do —.— zł., okowita per 10.000 litr procent 28.— do 28.25 zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 8.20 do 8.22 zł., rzepak (sierpień-wrzesień) —.— do —.— zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiec. maj.) 165.50 m, żyto —.— m, spirytus 43.30, olej rzepakowy 52.— m. Szczecin: Pszenica —.—, rzepak —.—. Paryż: mąki 159 kilogr. 45.90 fr olej rzepakowy —.— fr., spirytus —.—, fr. Wrocław: Pszenica —.—, żyto —.—, owies —.—, spirytus —.—, kukurudza —.—, Kolonia: Pszenica —.—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowicki**

Przyjechali do Lwowa

dnia 4 lutego 1885.

Hotel George'a

Pp. W. Morawski z Oleszy. C. Kozłowiecki z Majdana. Dr. A. Minks z Tarnopola.

Hotel Europejski

Pp. F. Zajaczkowski z Kosowa. I. Kochanowski z Krakowa. H. Czajkowski z Bóbrki. S. Kossak z Krakowa. I. Breisach z Wiednia. I. Schütz z Czerniowiec.

Hotel Langa

Pp. H. Goldschmidt z Moguncyi. K. Barolin z Wiednia. I. Waszlawicz z Wiednia.

Hotel Angielski

Pp. J. Kolankowski z Podwołoczysk. K.

Kleczkowski ze Sopotyna. W. Raciborski ze Zborowa. K. Korzeniowski z Rumunii.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatorium c. k. Duiwersytetu we Lwowie).
z dnia 4 lutego 1885.

Barometr 733.88mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 0.8 C. Psychrometr wilgotny 0.2°C. Prężność pary 4.3mm. Wilgość 89%. Zachmurzenie 10. Wiatr SE4. Ozon 9.

Temperatura powietrza 0.6 R.
Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 759.98mm.

Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 1.0°C.
Najniższa temperatura w nocy 0.0 C.
Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0.0mm.

Z obserwatorium c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.

φ = 49°50' λ = 41°41' w. = 340^m.5.

Dla 5 lutego 1885

E. = 14^m 16^s.10. Θ₀ = 21^h 2^m 56^s.04.

Zachód słońca 4go lutego o 4h. 58m. 7; wschód o 19h. 28m., 8.

W lutym nastąpi ostatnia kwadra księżycy 6d 12h 13m, 7; now 14d 15h 57m, 9; pierwsza kwadra 22d 0h 7m, 1; pełnia 28d 1h 36m, 5.

Księżyc będzie się znajdował w punkcie odziemnym (Apogeeum) 9d 13h, 5; w punkcie przyziemnym (Perigeum) 25d 13h, 5.

Kówanie czasu będzie przez cały miesiąc dodatnie, wskutek czego zegary zwykłe, wyprzedzają będą zegary słoneczne, o ilość E. w prawdziwe południe.

Średni stan barometru, zredukowany do poziomu Adryatyku, jest na luty dla Lwowa 766.2; średnia temperatura —1^o.6C.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

3 lutego 1885.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	732.88	730.80	728.88
Stan termometru suchego w st. Cels.	+0.8	0.10	0.10
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	-0.2	-0.2	-0.4
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	4.3	4.4	4.8
Wilgość powietrza względnie	90	96	92
Stan nieba.	10	10	10
Kierunek wiatru.	s.	se.	se
Moc wiatru.	2	2	1

Ilość opadu mierzonego do 2h 0.0mm.

Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. +1.0

Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. —1.3

(N. B. 4/2 1885 od 12h w połud. do 12h w połud 5/2 1885).

Przy wietrze przeważnie południowym i temperaturze średniej dnia około 0°, niebo zamglone powietrze wilgotne, opad możliwy lecz nieznaczny

Pociągi kolejowe

od 20 maja 1884

podług zegaru lwowskiego

przychodzą do Lwowa:

Ze Stanisławowa na Stryj: rano o godz. 8 min. 20 pociąg mieszany, po południu o godz. 4 min. 37 pociąg osobowy i o godz. 2 min 50 w nocy pociąg mieszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamecz: o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 42 po południu pociąg mieszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mieszany.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o g. 4 min. 10 po południu pociąg mieszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 33 przed południem pociąg mieszany.

Ochodzą z Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 46 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 3 po południu pociąg mieszany i o godz. 6 min. 35 rano pociąg mieszany lokalny.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamecz: o godz. 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po południu i o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mieszany.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 5 min. 42 po południu pociąg kurierski, o godz. 12 min. 31 po południu i o godz. 10 min. 27 wieczór pociąg mieszany.



Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej. Lwów dnia 3 lutego 1885.

Table with columns for 'I. Akceje za sztukę', '2. Listy zastawne', '3. Listy dłużne', '4. Obligacje', '5. Losy', '6. Monety'. Includes various financial instruments and their prices.

Kurs giełdy wiedeńskiej z dnia 30 stycznia 1885.

Table with columns for '1. Dług państwa', '2. Obligacje', '3. Akceje'. Lists government debt, bonds, and stocks with their respective exchange rates.

Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k. 305.— 305.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a. 145.25 145.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebze 179.75 180.—

Table with columns for '4. Listy zastawne losowane', '5. Obligacje z prawem pierwszeństwa', '6. Losy'. Lists interest-bearing securities and lottery tickets.

Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł. 14.— 14.40
" węgiersk. " po 5 zł. 8.25 8.50

Table with columns for '7. Weksle', 'Kurs złota', 'Bank krajowy', 'Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej'. Includes exchange rates for gold, bank notes, and local market data.

Kuratele.

L. 10764. (655 2-3) Maryę Wantuch z Zapytowa uznano marnotrawczynią. Kuratorem ustanowiono Mirona Gałaję.

L. 11508. (643 2-3) Stefan Machmida gospodarz z Zołezowa uznanym został za głupkowatego. Kuratorem dla niego ustanowiono Hrycia Paduczka gospodarza tamże.

Konkursa.

L. 14/a. (741 1-3) C. k. sąd powiatowy w Żmigrodzie poszukuje dyktarjusza z szybkim i czystym piśmem w języku polskim i niemieckim za wynagrodzeniem 25 złr. w. a. miesięcznie.

L. 4251. (720) W obrębie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcji skarbu obsadzona będą: Jedna posada geometry ewidencyjnego pierwszej klasy w X klasie rangi ze systemizowanymi w tejże klasie rangi poborami w Żółtkwi, tudzież ewentualnie, Jedna posada geometry ewidencyjnego w XI klasie rangi z systemizowanymi w tejże klasie rangi poborami, jedna posada elewa ewidencyjnego z adjutur rocznych 500 złr. i jedna posada elewa ewidencyjnego bez adjutur co do których to ewentualnych posad stanowiska służbowe zostaną oznaczone przy obsadzeniu tychże posad.

Zauważa się przy tem co do ewentualnie obsadzić się mającej posady elewa bez adjutur, że nieadjuturowani elewi ewidencyjni traktowani są przy podróżach i przesiedleniach według przepisów stosownie do artykułu III ustawy z dnia 23 maja 1883 (dz. u. p. 84) dla urzędników ewidencyjnych w randze XI klasy obowiązujących, po jednorocznej zupełnie zadowolniającej próbie służby zaś mogą być dopuszczeni do zaprzysiężenia i mogą być zamianowani, w miarę opróżnienia posad na posadę elewa ewidencyjnego pobierającego adjutur rocznych 500 ewentualnie 600 złr. jeżeli posiadają potrzebne ku temu warunki. Kandydaci o jedną z wyżej wymienionych posad mają swe należycie udokumentowane i oświadczone podania przy wykazaniu warunków prawem przepisanych, osobliwie znajomości technicznej, zupełnej znajomości niemieckiego i krajowych języków, fizycznego uzdolnienia nie mniej do

tychczasowej służby względnie zatrudnienia, wnieść, a to ci, którzy pozostają już w służbie rządowej, przez swą władzę przełożoną inni zaś przez c. k. Starostwo, w którego obrębie stale zamieszkują, w terminie trzech tygodniowym do c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie.

Kandydaci którzy dotąd nie są w służbie ewidencyjnej katastru podatku gruntowego, lub też którzy nie służyli już przy regulacji podatku gruntowego jako urzędnicy pomiarowi, mają udowodnić udalenie swe do służby pomiarowej świadectwami z odbytych w tym względzie studiów w jednej ze szkół politechnicznych. Kandydaci o posadę elewa bez adjutur mają do swych podań prócz wyżej wymienionych dokumentów dołączyć także należycie wystawiony rewers sustentacyjny. C. k. krajowa Dyrekcja skarbu. Lwów, dnia 25, stycznia 1885.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 25389. (549 3-3) C. k. sąd krajowy w Krakowie wzywa każdego posiadacza obliwu udziałowego pożyczki miasta Krakowa l. 23031 na 20 złr. opiekującego, ażeby w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni licząc od dnia rzeczywistej płatności z takowym w sądzie tutejszym się zgłosił, inaczey takowy na ponowne żądanie p. Wojciecha Daniela za umorzony uznany zostanie. Kraków 17 października 1884.

L. 622. (550 3-3) C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Florentynę Łacikowską, że Stanisław Armołowicz wniósł przeciw niej pozew wekslowy o zapłatę kwoty 80 fl. z pn. Doręczając nakaz zapłaty z dn. 9 stycznia 1885 l. 622 kuratorowi adw. dr. Józefowi Rosenblattowi w Krakowie wzywa się Florentynę Łacikowską, aby albo zpowyższym kuratorem co do obrony swych praw się porozumiała albo innego pełnomocnika sądowi przedstawiła inaczey sama sobie skutki zaniedbania przypisze. Kraków 9 stycznia 1885.

L. 32111. (548 3-3) C. k. sąd krajowy zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu J. na Chochoła, iż s. p. Andrzej Kozicki zapisał mu legat w kwocie 500 złr. w. a. który wypłacony mu być przez Jana Wolańskiego z Chronowa, jako prawonabywcę uniwersalnej spadkobierczyni, iż legat ten zabezpieczonym został w stanie biernym należących do spadku po s. p. Andrzeju Kozickim części dóbr Chronowa zwanych Kudelszczyzna i Łopuszna i że w celu strzeżenia praw Jana Chochoła do tegoż legatu ustanowiono dlań kuratora w osobie p. adw. dr. Abłamowicza w Krakowie. Kraków 31 grudnia 1884.

L. 183/pr. (519 3-3) Jego Ekszellenca Pan Prezydent sądu krajowego wyższego w Krakowie, zamianował przewodniczącym Trybunału sądu przy-

sięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie, na pierwszą zwyczajną tegoroczną kadencję, której posiedzenia w dniu 2 marca 1885, o godzinie 9 przed południem otwarte będą. Prezydenta c. k. sądu obwodowego Ryszarda Zawadzkiego, zastępcami zaś przewodniczącego c. k. radców sądu krajowego Pawła Mossora, Adolfa Horę, Józefa Konckiego, Juliusza Freyselsfeld Chitrego i Franciszka Dubowskiego. W Tarnowie, dnia 21 stycznia 1885.

L. 1148. (555 3-3) C. k. sąd krajowy w Krakowie jako handlowy uwiadamia nieznanego z miejsca pobytu Berischa Strizowera, że Izak Schenker uzyskał przeciw niemu dnia 16 stycznia 1885 l. 1148 nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 złr. w. a. z pn. i że takowy kuratorowi dr. Aronowi Affemu w Krakowie doręczony został. Wzywa się przeto Berischa Strizowera, aby albo powyższemu kuratorowi środków do wadomowych dostarczył albo sądowi innego pełnomocnika przedstawił inaczey sam sobie złe skutki przypisze. Kraków 16 stycznia 1885.

Licytacje.

L. 17339. (739 1-3) C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 5 marca, 19 kwietnia i 7 maja 1885 każdym razem o godz. 10 przed połud., odbędzie się publiczna sprzedaż przymusowa realności pod nr. 55 w Lisiatyczach położonej, wedle wyk. hip. 131 Jozefa Fruchtera i małoletnich Salamona, Bendeta, Samuela, Abrahama i Eizyka Fruchterów własnej, na rzecz Józefa Bechera, celem zaspokojenia kwoty 190 złr. a. w. z pn. Cena wywołania ustanawia się 760 złr., zakład 76 złr. a. w. Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tądowej registraturze. Stryj, dnia 17 grudnia 1884.

L. 10288. (641 1-3) C. k. sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba i Maryanny Myłychów pto 100 złr. z pn., przeprowadzi w trzech terminach dnia 30 marca, 4 maja i 8 czerwca 1885 każdym razem o godz. 10 rano w budynku sądowym licytacyjną sprzedaż realności pod l. 98 w Gliniku położonej, ciała hipotecznego o niestanowiącej, dłużnika Antoniego Ogorzałka własnej. Cena wywołania 545, wadium 54 złr. Resztę warunków, oraz protokoły zażycia i oszacowania, można przejrzeć w registraturze. Ropczyce, dnia 11 grudnia 1884.

L. 902. (715 1-3) Odnośnie do obwieszczenia z dnia 14 listopada 1884 l. 9510 umieszczonego w numerach 2, 3, 4 „Gazety Lwowskiej z roku 1885 uwiadamia się, że do sprzedaży licytacyjnej realności pod lk. 55 w Mostkach wykazem hipotecznym 59 tej gminy objętej

spadkobierców Wasyla Maryasza tudzież małoletniego Iwana Maryasza własnej wyznaczony termin na 25 stycznia 1885 przenosi się na 26 lutego 1885 o godz. 10 rano. Szczerzec 16 stycznia 1885.

L. 5706. (756 1-3) C. k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej ogólnego rolniczego kredytowego Zakładu dla Galicji i Bukowiny przeciw Iwanowi Bojarynowi o zapłatę resztującej kwoty 234 złr. 66 cnt. aw rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznej przetargu gospodarstwa włościańskiego pod lk. 23 w Zabokrakach położonego wyk. hip. l. 10 objętego dłużnika własnego w trzech na dzień: 1) 27 lutego, 2) 26 marca 3) 28 kwietnia 1885 o godzinie 10 rano każdym razem w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 500 złr. wa. poręczona 50 złr. wa. że gospodarstwo powyższe w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej przy trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedane zostanie, któraby na pokrycie wszelkich należności rządowych i ubezpieczonych wierzytelności wystarczała. Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki mogą być kupna mający w registraturze sądowej przegladując, zaś o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym, a o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce się przekonać. C. k. sąd powiatowy. Bóbrka, dnia 31 sierpnia 1884.

L. 247. (713 1-3) Celem zaspokojenia pretensyi Beniamina Gellera w kwocie 2 złr 60 ct. w. a. z pn., odbędzie się w dniach 5 marca, 9 kwietnia i 7 maja 1885, każdym razem o godzinie 10 z rana, w tutejszym budynku sądowym licytacyjną sprzedaż realności l. w. h. 206 w Dworach objętej Marcina Wanata syna Franciszka własnej. Na pierwszych dwóch terminach sprzedaną będzie w mowie będąca realność tylko za cenę szacunkową lub wyżej tejże ceny, na trzecim zaś terminie także poniżej ceny szacunkowej, jednak niezamniejszą cenę niż wszystkie na tej realności ubezpieczone długi wynoszą.

Wrazie zaś, gdyby na trzecim terminie licytacyjnym uikt nawet takowej ceny niezaofiarował, któraby ubezpieczonym ciężarom dorównywała, wyznacza się na dzień 7 maja 1885, o godzinie 3 po południu, termin do ułożenia ułatwiających warunków z tem iż niestanowiącej wierzytelności z gładających się z wnioskiem większości stron stawających uważani będą, poczem ostateczny termin do sprzedaży z urzędu wyznaczony zostanie, w którym w mowie będąca realność za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie. Cena szacunkowa i wywoławcza 144 złr., wadium 14 złr. Protokół oszacowania wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzane być mogą, w tutejszo-sądowej registraturze. C. k. sąd powiatowy. Oświęcim, 27 grudnia 1884.

Licytacje.

L. 2240. (530 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Nizankowicach przeprowadzi w dniach 3 marca, 8 kwietnia i 18 maja 1885 każdym razem o godz. 10 przed poł., publiczną przymusową sprzedaż realności włościańskiej pod lk 32 w Miżyńcu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, spadkobierców s. p. Senka Marmury własnej, celem wydobycia wierzytelności Zakładu kredy. włość w kwocie 267 złr. 50 ct.
Cena wywołania 500 złr. zakład 50 ct.
Na tych trzech terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej sprzedana zostanie, a do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających wyznacza się termin na dzień 18 maja 1885 o godz. 3 po poł., na który się strony i hipotecznych wierzycieli wzywa, a zarazem oznajmia się, że niestanowiący na terminie wierzyciele hipoteczni, uważani będą za przystępujących do większości głosów jawiących się wierzycieli.
Protokół zastawnego opisanie i oszacowania i bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie
Nizankowice, 30 maja 1884.

L. 4463. (617 2-3)
Dnia 3 marca, 8 kwietnia i 15 maja każdym razem o godz. 10 przed południem, odbędzie się w tut. sądzie publiczna przymusowa licytacja realności pod l. k. 26 w Malhovicach położonej, według wyk. hip. l. 35 nieobjętej masy spadkowej s. p. Pazi Korabel własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Borucha Negera jako prawonabywcy Fedka Korabla w kwocie 188 złr. 33 ct. Cena wywołania 380 złr.
Wadium 38 złr.
Na pierwszym i drugim terminie realność ta sprzedana zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny wywołania jednak nie za niższą cenę, jak taka, w której wszystkie hipotekowane wierzytelności pokrycie znaleźć będą mogły, a na wypadek, gdyby za taką cenę sprzedaż nastąpić nie mogła, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 15 maja 1885 o godz. 3 po poł., na który się obydwie strony i wszystkich wierzycieli hipotecznych wzywa i oznajmia, że niestanowiący hipoteczni wierzyciele uważani będą za przystępujących do większości głosów jawiących się wierzycieli.
Kuratorem niewiadomych lub nienależycie uwiadomionych hipotecznych wierzycieli ustanowiono p. Adolfa Medweckiego z Nizankowice.
Z c. k. sądu powiatowego.
Nizankowice, 13 września 1884.

L. 1746. (529 2-3)
Dnia 3 marca, 8 kwietnia i 8 maja 1885 każdym razem o godz. 10 przed poł., odbędzie się w tut. sądzie publiczna przymusowa licytacja realności pod l. k. 31 w Kormanicach położonej, według wyk. hip. l. 253 Tymka Seneczka własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Przemyskiej kasy zaliczkowej rolników i rzemieślników w kwocie 180 złr.
Cena wywołania 1025 złr.
Wadium 103 złr.
We wszystkich trzech terminach realność ta sprzedana zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, gdyby zaś za taką cenę sprzedaż nastąpić nie mogła, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 8 maja 1885 o godz. 3 po poł., na który się obydwie strony i wszystkich wierzycieli hipotecznych wzywa i oznajmia, że niestanowiący hipoteczni wierzyciele uważani będą za przystępujących do większości głosów jawiących się wierzycieli.
Kuratorem niewiadomych lub nienależycie uwiadomionych hipotecznych wierzycieli, ustanowiono Adolfa Medweckiego z Nizankowice.
Z c. k. sądu powiatowego.
Nizankowice, 17 kwietnia 1884.

L. 7300. (646 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Starejsołi podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności l. 29 w Koniowie położonej, wedle wyk. hip. l. 32 ks. gr. gminy Koniów, dłużnika Waska Litwina (syna Mikołaja) własnej, na zaspokojenie pretensyj Zakładu kredy. włość. we Lwowie w kwocie 25 rat a 12 i t. p., dnia 4 marca 1885 i 23 kwietnia 1885, li tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 300 złr., w dniu 6 maja 1885 odbędzie się ułożenie warunków ułatwiających, przy którym niestanowiący wierzyciele jako przystępujący do wniosków większości wierzycieli jawiących się, uważani będą.
Wadium wynosi 30 zł.
Reszta warunków i wyciąg tabularny można w tut. registraturze przejrzeć.
Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wy-

daniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 2 marca 1884 do tabuli weszli, kuratorem Fedka Kopylaka z Koniowa, i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.
C. k. sąd powiatowy.
Starasól, 13 grudnia 1884.

L. 8240. (640 2-3)
Podaje się do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyj Karola Hämpla w kwocie 700 złr. w. a. z pn., z aktu notaryalnego z daty Oświęcim 3 marca 1880 n. k. 1999 zachodzącej odbędzie się w gmachu tutejszego sądu w dniu 6 marca i 10 kwietnia 1885 każdym razem o godzinie 10 z rana publiczna sprzedaż R. n. 280 w Oświęcimiu, Emanuela i Feische Lauferów własnej.
Ponieważ realność na tych terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową sprzedana będzie.
W razie nieuzyskania takowej wyznacza się termin do ułożenia lżejszych warunków na dzień 10 kwietnia 1885 o godz. 3 po południu, na który się wszystkich wierzycieli z tem dolożeniem wzywa, iż niestanowiący, za zgadzających się z wnioskiem stawających uważani będą, poczem trzeci termin, na którym w mowie będąca realność nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana będzie, z urzędu wyznaczonym będzie.
Cena szacunkowa zarazem wywołania 3795 złr. w. a.
Wadium 379 złr.
Kuratorem wierzycieli adw. dr. Kaufmann w Oświęcimiu.
Wyciąg gruntowy, protokół oszacowania i resztę warunków przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Oświęcim, 2 grudnia 1884.

L. 6428. (612 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej Leiby Müllera przeciw Józefowi Rodak o zapłacenie 33 złr. wa. rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznej przetargu połowy realności pod l. k. 613 w Bóbrce położonej wyk. hip. l. 616 objętej dłużnika własnej i 2 ciała hipotecznego wyk. hip. l. 107 objętego Józefa Czernyńskiego własnego, w trzech na dzień 27 lutego 26 marca 24 kwietnia 1885 o godzinie 10 rano każdym razem, w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 80 złr. wa. poręczne 8 złr. że połowa powyższej realności w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej przy trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedana zostanie którąby na pokrycie wszelkich należności rządowych i ubezpieczonych wierzytelności wystarczała.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki mogą chęć kupna mający w registraturze sądowej przegladnąć, o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym a o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce się przekonać.
C. k. sąd powiatowy
Bóbrka, dnia 28 września 1884.

L. 22280. (636 2-3)
C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Galicyj. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 792 złr. zpn. odbędzie się dnia 3 marca 1885 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. 20 w Janowicach położonej objętej wykazami hipotecznymi 34 35 Stanisława Krakowskiego i współ. własnej.
Cena wywołania 1600 zł. Wadium 100 zł.
Resztę warunków licytacji i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.
O tem zawiadnia się wszęólności także właścicieli Błażeja i Maryannę Guratowskich którym Józef Stempak kuratorem ustanowio y został.
Tarnów, dnia 20 grudnia 1884.

L. 25307. (378 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu wiadomo czyni, że w celu wydobycia kwoty 46 złr. a. w. z pn., na rzecz Herscha Chajesa odbędzie się w tymże sądzie w biurze 2, dnia 2 marca 1885, o 10 godzinie przed południem, przymusowa publiczna sprzedaż licytacyjna realności pod l. k. 24 w Raniowicach, ciała tabularnego niestanowiącej masy spadkowej Andrusia Malinowskiego własnej, przyczem ta realność najwięcej ofiarującemu, nawet niżej ceny szacunkowej i wywołania 215 złr. a.w. sprzedana zostanie.
Wadium wynosi 8 pre ceny szacunkowej, a bliższe warunki licytacyjne, akt zastawniczego opisanie i ocenienia, można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Drohobycz, 6 grudnia 1884.

L. 7641. (563 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, pto 700 złr. odbędzie się dnia 2 marca, dnia 13 kwietnia i dnia 18 maja 1885, o godzinie 10 rano w budynku sądowym licytacyjna sprzedaż realności, wykazem hip. 34 ks. gr. przedmieście Sędziszowskie objętej, Floryana i Salomei Birów własnej.
Cena wywołania 1600 złr., wadium 160.

W pierwszych dwóch terminach realność powyższa tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim nie niżej sumy 1200 złr. sprzedana będzie. Do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 1 czerwca 1885, o 10 rano. Wyciąg hipoteczny i reszta warunków w registraturze.
Ropczyce, dnia 19 grudnia 1884.

L. 17362. (581 2-3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 1200 złr. w. a. z pn., na rzecz Antoniego Lukasa odbędzie się dnia 4 marca 1885, i 15 kwietnia 1885, o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż realności, dłużników Herscha Berla i Lei Keilesów, pod l. k. 811 w Tarnopolu położonej.
Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedana nie będzie 2160 złr. 55 ct. w. a. Wadium 226 złr. — ct. w. a.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.
Dla wierzycieli, którzyby po 4 paźdz. 1885, prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwozenia licytacji, z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo, kuratorem ad actum p. adw. dr. Axelrada, a zastępcą tegoż p. adwokata dr. Sternklara.
Tarnopol, 23 grudnia 1884.

L. 11149. (120 2-3)
Dnia 2 marca 1885, i dnia 2 kwietnia 1885, o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności, wyk. hip. l. 196 i 1/3 części realności wyk. hip. 197 w Łanowicach położonej, ciała tabularne stanowiącej, w sprawie Judy Bachmana przeciw Maryi Wychowańskiej, pto 92 złr. a. w. z pn. Gdyby jednak ceny wywołania nikt nieofiarował, natenczas odbędzie się termin celem ułożenia ułatwiających warunków sprzedaży na dzień 2 maja 1885, o godzinie 10 rano, i na takowy wzywa się wszystkich wierzycieli z tem, że nie jawiący się za przystępujących do większości wniosków wierzycieli uważani będą.
Cena szacunkowa wywołania wynosi 355 złr. 50 ct, wadium 35 złr. 50 ct.
Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedana będzie.
Resztę warunków licytacyjnych, wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy m. d.
Sambor, dnia 12 sierpnia 1884.

L. 31. (559 2-3)
W sprawie Fiszla Schmabla przeciw Zwetli, Geclowi i Binie Flaumenhaftom pto 50 złr. odbędzie się w dniach 5 marca 1885 w dniu 10 kwietnia 1885 i w dniu 24 kwietnia 1885, każdorazowo o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż gruntu nr. 12 wyk. hip. gminy Karsy cena wywołania wynosi 600 złr. wadium 60 złr.
Bliższe warunki do przejrzania w registraturze.
Dąbrowa dnia 10 stycznia 1885.

L. 6492. (579 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 7 złr. 20 kr. a. w. z pn. na rzecz Jerzego Vorzimera odbędzie się egzekucyjna ponowna publiczna sprzedaż połowy realności pod l. 15 w Lipnicy murowanej według wykazu hipotecznego l. 15 ks. gr. tejże gminy Helony Polkowej własnej na 230 złr. a. w. oszacowanej w jednym terminie, a to dnia 18 marca 1885 r. o godzinie 10 tej rano w Sądzie tutejszym, z tem iż połowa tej realności na tymże terminie za jakąby cenę sprzedana zostanie.
Wiśnicz, dnia 21 grudnia 1884.

L. 24752. (8119 2-3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza, że celem zaspokojenia należności Zygmunta Izraela 4000 złr. wa z przynależnościami dozwolił przymusowej sprzedaży realności pod l. 43 dz. III w Krakowie Leonii Kraussowej własnej, która odbędzie się w dwóch terminach dnia 2 marca i 13 kwietnia 1885 o godzinie 9 przed południem w tut. gmachu sądowym u św. Piotra w biurze Nr. 7 na których realność ta tylko za cenę

szacunkową lub wyżej tejże sprzedana będzie
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 12050 złr. wadium wynosi 1205 złr. Termin do ułożenia lżejszych warunków pod rygorem § 148 p. c. wyznacza się na dzień 13 kwietnia 1885 o godzinie 4 po południu. Resztę warunków, akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w registraturze. O tem zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu wierzyciela Hieronima Chelińskiego, tudzież wierzycieli którzyby po 14 lipca 1884 do hipoteki weszli, lub którymby uchwała licytacyjna przed terminem doręczoną być nie mogła do rąk kuratora adw. dr. Władysława Wilkosza z substytucją adw. dr. Schoena.
Kraków, 7 listopada 1884.

L. 40690. (678 2-3)
C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Kołomyi imieniem wysokiego skarbu jako właścicielka realności pod Nr. 260 i 259 w Śniatynie na ulicy ormiańskiej położonych ogłasza, że w celu sprzedaży tych realności odbędzie się w dniu 4 marca 1885 od 8 do 12 godziny przed południem publiczna licytacja w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu.
Jako cena wywołania jest ustanowiona: za realność nr. 260 w kwocie 3500 zł. za realność nr. 259 w kwocie 3200 złr.
Pisemne w 10pre. wadium zaopatrzone oferty mogą najdalej do dnia 3 marca 1885 2 godzina po południu być wniesione do naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Kołomyi.
Bliższe warunki licytacji mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu.

L. 17495. (683 2-3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia reszt. sumy 2511 złr. 15 ct. w. a. z pn. na rzecz c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego odbędzie się dnia 27 lutego 1885 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Indyi Elki Markus pod l. 224/235 w Tarnopolu położonej.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 7000 złr. w. a.
Wadium 350 złr. w. a. Realność ta na tym terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana być może.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.
Dla wierzycieli którzyby po 24 listopada 1884 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwozenia licytacji z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adw. dr. Horowitza a zastępcą tegoż p. adw. dr. Axelrada.
Tarnopol, 31 grudnia 1884.

L. 10504. (710 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że dnia 17 lutego 1885 o 10 godzinie rano odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności pod lk. 8.20 w Chliphach położonej s. p. Mikołaja Kaczmaro własnej na zaspokojenie dłużnych Zakładowi kredytowemu włościańskiemu 23 rat po 3 złr. i reszty kapitału 13 złr. 55 ct. wa. z dolożeniem że na tym terminie realność ta za jakąby cenę sprzedana zostanie.
Cena szacunkowa i wywołania wynosi 700 złr. Zakład 35 złr. w. a.
Protokół zastawniczego opisanie i oszacowania wraz z warunkami licytacji przejrzeć można w kancelaryi sądu
Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem ustanowiono tutejszego c. k. notaryusza p. Wiktora Krókowskięgo.
Mościska, dnia 27 grudnia 1884.

L. 7383. (585 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje do powszechnej wiadomości, że w dalszym toku egzekucji ts. prawomocnego wyroku z dnia 19 lutego 1877 l. 6031 celem ściągnięcia dłużnej sumy 75 złr. w. a. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacja realności pod l. 74 w Chodorowie położonej Warwary Steranowskiej własnej na rzecz Scheidli Sterner. Do przeprowadzenia tej licytacji wyznacza się 2 termin a mianowicie na 12 lutego 1885 i na 12 marca 1885 każdym razem o 10 godzinie rano. W razie gdyby na drugim terminie za realność powyższą, cena szacunkowa uzyskana być nie mogła wyznacza się trzeci termin do ułożenia ułatwiających warunków na 19 marca 1885 o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 385 złr.
Wadium 38 złr. 50 ct. Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Chodorów, dnia 7 listopada 1884.

L. 5216. (761 1—3)
W dniach 20 lutego i 12 marca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem licytowana będzie w sądzie tutejszym realność pod l. 38 w Hrebencach położona na Mikołaja Zydaczewskiego intabulowana celem przymusowego zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 300 złr. zpn.

Cena wywołania 900 złr. wadyum 90 złr. Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze. Ewentualny termin do ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 17 kwietnia 1885 o godzinie 10 rano. Kulików, 18 grudnia 1884.

L. 11255. (571 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Izraela Kneitla przeciw Jędrzejowi i Maryannie Jońcom w kwocie 77 złr. w. a. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 17 marca, 17 kwietnia i 19 maja 1885 o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacja realności l. 26 w Chudaczowie położonej, Jędrzeja Jońca własnej.

Cena wywołania 2310 złr. Wadyum 231 złr. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze, ewentualnie do ułożenia lepszych warunków licytacyjnych, wzywa się wierzycieli i strony na termin 10 czerwca 1885 o godzinie 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych jest c. k. notaryusz p. Karol Prochaska. Leżajsk, 16 grudnia 1884.

L. 158. (712 1—3)
W dniach 5 marca, 9 kwietnia i 7 maja 1885, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nk. 41 sub. rep. 5 w Zaborzu położonej, dłużnika Ignacego Urbańczyka własnej, w tut. c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włość. na zaspokojenie 12 rat a 21 złr. z pn. i sumy 344 złr. 87 ct. w. a. z pn., każdym razem o godz. 10 przed poł. z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie.

Cena szacunkowa 900 złr. Wadyum wynosi 10 prz. Resztę warunków w tut. registraturze. C. k. sąd powiatowy. Oświęcim, dnia 31 maja 1884.

L. 1242. (736 1—3)
W dniach 5 marca i 13 kwietnia 1885 każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się w budynku sądowym na zaspokojenie należącej się Herschowi Schneidrowi dłużnej kwoty 1 złr. z pn., przymusowa publiczna sprzedaż realności pod g. lwh. 120 w Zagorzu, dłużnika Mateusza Likusa własnej.

Cena wywołania 182 złr. Wadyum 18 złr. Reszta warunków oraz wyciąg hipoteczny w registraturze do przejrzania. C. k. sąd powiatowy. Chrzanów, dnia 27 czerwca 1884.

L. 15593. (738 1—3)
W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się dnia 5 marca, 9 kwietnia i 7 maja 1885 każdym razem o godz. 10 przed poł., publiczna przymusowa licytacja realności pod lh. 3072 miasto, w Stryju położonej, Józefa Landesberga wedle dom. II, pag. 284 nr. 8 haer. własnej, na rzecz c. k. uprz. galic. akc. Banku hip. wo Lwowie celem zaspokojenia 170 złr. 40 ct. i 170 złr. 40 ct. a. w. z pn.

Cena wywołania 8375 złr. a. w. a. zakład 837 złr. a. w. Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze. Stryj, dnia 18 grudnia 1884.

L. 10507. (708 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że dnia 17 lutego 1885 o 10 godz. rano, odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności pod lk. 61 w Balicach położonej, Piotra i Maryi Szeląg własnej, na zaspokojenie dłużnej Zakładowi kredytowemu włość. w likwidacyi kwoty 150 złr. a. w. z dołożeniem, że na tym terminie realność ta za jakąkolwiek cenę sprzedana zostanie.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 300 złr. Zakład 15 złr. a. w. Protokół zastawniczego opisanja i oszacowania wraz z warunkami licytacyi, przejrzeć można w kancelaryi sądu. Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem ustanowiono tutej. c. k. notaryusza p. Wiktora Krókowskię. Mościska, dnia 27 grudnia 1884.

L. 9013. (709 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości że dnia 11 lutego i dnia 17 marca 1885 każdym razem o godzinie 11 przed południem odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności pod lk. 38 rep. 66 i 67 Woli Małnowskiej położonej spadkobierców Matwieja Kupaia wla-

snej na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi z dołożeniem że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko powyżej lub za cenę szacunkową sprzedana zostanie. Wrazie gdyby sprzedaż na powyższych dwóch terminach do skutku nie przyszła wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin dnia 18 marca 1885 o 9 rano

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 150 złr. — Zakład 15 złr. w. a. Protokół zastawniczego opisanja i oszacowania wraz z warunkami licytacyi przejrzeć można w kancelaryi sądu, Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem ustanawia się p. Wiktora Krókowskię w Mościskach. Mościska, dnia 8 stycznia 1885.

L. 3260. (757 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej ogólnego rolniczo-kredytwego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny przeciw Michałowi Hupało i Iwanowi Hupało o zapłacenie 151 złr. 89 ct. w. a. rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego pod lk. 114 w Starsieście położonego wyk. hip. l. 9798 objętego dłużników własnego w trzech na dzień: 1) 25 lutego, 2) 24 marca 3) 22 kwietnia 1885 o godzinie 10 rano każdym razem w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 400 złr. w. a. poręczne 40 złr. w. a. że gospodarstwo powyższe w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, przy trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedana zostanie, któraby na pokrycie wszelkich należności rządowych i ubezpieczonych wierzycieli wystarczała.

Chęć kupna mający mogą wyciąg hipoteczny i inne warunki w registraturze sądowej przeglądać, zaś o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym, a o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce się przekonać. C. k. sąd powiatowy. Bóbrka, dnia 15 maja 1884.

L. 9893. (570 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem wydobycia wierzycielności Nafstulego Weimanna od Franciszka Siedleckiego 336 złr. w. a. zpn. z potrąceniem 294 złr. w. a. odbędzie się w trzech terminach dnia 10 mar. a, 10 kwietnia i 15 maja 1885 w tutejszym sądzie zawsze o 10 rano egzekucyjna licytacja realności pod nk. 249 w Sorzynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika własnej, na 1225 złr. w. a. oszacowanej. Wadyum 122 złr. 50 ct. w. a. Resztę warunków można przejrzeć w registraturze. Leżajsk, 18 grudnia 1884.

L. 12513. (45 2—3)
Celem zaspokojenia pretensyi 143 złr 3 ct. w. a. z pn. od Jakóba Piętki Berkowi Guttmanowi należącej się przedsięwziętej będzie w dniu 6 marca 1885 i 10 kwietnia 1885 w sądzie każdym razem o godzinie 9 rano publiczna licytacja 2/24 części realności pod l. 199 w Chrzanowie położonej. Cena wywołania 52 złr. 67 ct. Wadyum 6 złr. Reszta warunków do przejrzania w sądzie. C. k. sąd powiatowy. Chrzanów, dnia 30 maja 1884.

L. 2098. (706 2—3)
Celem zapłacenia Zakładowi kredytowemu ziemskiemu w Krakowie 5 rat po 240 złr. i resztującego kapitału 3654 złr. 83 ct. dalej celem zapłacenia tarnowskiej kasie oszczędności kwoty 900 złr. zpn. odbędzie się w dniu 27 lutego 1885 20 marca 1885 i w dniu 17 kwietnia 1885 w sądzie tutejszym każdym razem o godzinie 10 rano, przymusowa sprzedaż realności pod l. 13 w Dąbrowicy Józefa i Anny Zawadów własnej, połowy realności pod l. 3 w Dąbrowicy Antoniego Makucha własnej, i realności pod l. 32 w Dąbrowicy położonej Wojciecha Furgata własnej.

Cena wywołania wynosi realności nr. 13 8938 złr. 45 ct. połowy realności nr. 385 realności nr. 13 895 złr. przy realności pod l. 32 670 złr. Bliższe warunki do przejrzania w sądzie. Dąbrowa, dnia 23 marca 1884.

L. 11542. (629 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Bolechowie ogłasza, że na żądanie c. k. uprz. zakładu kredyt. włość. we Lwowie w likwidacyi na ściąganie podniesionej przez Nikołę Przystałę pożyczki 150 złr. a względnie 147 złr. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nr. 3 w Belejowie położonej ciała tabularnego niestanowiącej ryczałtowo w dniu 10go lutego 1885 10 marca i 8 kwietnia 1885 w zabudowaniu sądownym każdym razem o godzinie 10 przed południem pod warunkiem iż realność ta dopiero na trzecim terminie niżej ceny wywołania na kwotę 250 złr. u-

stanowionej sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 25 złr. w. a. Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisanja można w registraturze przejrzeć. C. k. sąd powiatowy. Bolechów 21 grudnia 1884.

L. 7326. (649 3—3)
W dniach 18 lutego i 18 marca 1885 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 18 sub. 23 w Trzebini położonej składającej się: a. z całego wyk. hip. l. 54 b. 2/4 części l. 82. c. 12/48 l. 85 do Anny z Haręziaków Zyzak i Józefa Zyzaka należących oraz: d. 1/2 części wyk. hip. l. 83 i c. całego wyk. hip. l. 221 należących do Franciszka Zyzaka syna Jakóba księgi gruntowej gminy katastralnej Trzebina objętych na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie 23 rat po 9 złr. i reszty 32 złr. 75 kr. a, w. z pn. każdym razem o godzinie 10 rano za cenę szacunkową lub wyżej niej.

Cena szacunkowa 350 złr. Wadyum 35 złr., reszta warunków w tutejszej registraturze. Termin do warunków ulżewających 15 kwietnia 1885 o godzinie 10 rano. C. k. sąd powiatowy. Żywiec, dnia 2 grudnia 1884.

L. 14873. (614 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, że celem zaspokojenia kwoty 500 złr. względnie zaległych czternastu rat po 37 złr. 50 wraz z pn., odbędzie się na rzecz galicyj. Zakładu kredyt. ziemsk. w Krakowie w tut. sądzie w trzech terminach mianowicie dnia 2 marca, 2 kwietnia i 7 maja 1885 każdym razem o 10 godz. rano, przymusowa licytacja realności dłużnika Małgorzaty Grasmann własnej, pod l. 3 w Gawłowic, w powiecie Bocheńskim położonej, l. w. h. 94 objętej. Cena wywołania wynosi 1400 złr. Wadyum 140 złr. Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w tut. registraturze sądowej. Bochnia, dnia 27 grudnia 1884.

L. 9740. (616 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Lisku uwiadamia że celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego 15 rat po 9 złr. i reszty kapitału 78 złr. 90 ct. odbędzie się w dniach 25go lutego 1885 i 26go marca 1885 zawsze o 11 godzinie rano, publiczna sprzedaż realności Pawła Kostyka własnej pod Nr. 11 w Seredniem wielkim położonej, tylko za lub wyżej ceny szacunkowej.

Do ewentualnego ułożenia lepszych warunków odbędzie się termin dnia 22 kwietnia 1885 o godzinie 9 rano.

Cena wywołania 250 zł. Zakład 25 zł. Inne warunki w sądzie przejrzeć można. C. k. sąd powiatowy. Lisko, 31 grudnia 1884.

L. 6883. (647 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Starejsoli uwiadomiam, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności l. 113 w Laszkach murowanych położonej, wedle wyk. hip. 170 księgi Laszki, masy nieobjętej Danka Feliszaka własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, w kwocie 19 rat po 12 złr. dnia 18 lutego 1885 i dnia 18 marca 1885 o godzinie 10 przed południem li tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 350 złr. zaś w dniu 15 kwietnia 1885 odbędzie się ułożenie warunków ułatwiających i będą niestanowiący wierzyciele jako przystępujący do wniosków większości wierzycieli jawiających się uważaui.

Wadyum wynosi 35 złr. w. a. — Resztę warunków i wyciąg tabularny można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczona być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 16 maja 1884 do tabuli weszli, kuratorem Jana Lewickiego z Laszek.

C. k. sąd powiatowy. Starasól, 30 listopada 1884.

L. 11153. (667 3—3)
W tut sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 12go lutego 1885 i 12go marca 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 16 kwietnia 1885 nawet poniżej takiej licytacja realności l. 53/52 według wyk. hip. 114 księgi gminy Wołczuchy Piotra Martynowicza własnej, na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi pto 250 złr. w. a. zpn.

Cena wywołania 500 złr. wadyum 50 złr. Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem adwokata dr. Flakowicza w Gródku.

Gródek, dnia 19 grudnia 1884.

L. 7325. (648 3—3)
W dniach 18 lutego i 18 marca 1885 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności hipotecznej pod Nkons. 50 86 L. wyk. hipotecznej 146 w Trzebini położonej Katarzyny Kozłowej własnej w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie 10 rat po 10 złr. 50 ct. wa. i sumy 256 złr. 85 ct. w. a. zpn. każdym razem o godzinie 10 rano za cenę szacunkową lub wyżej niej.

Cena szacunkowa 600 złr. Wadyum 60 złr. reszta warunków w tutejszej registraturze. Termin do warunków ulżewających 15 kwietnia 1885 o godzinie 10 rano. C. k. sąd powiatowy. Żywiec, dnia 2 grudnia 1884.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 225. (682 2—3)
Samborski c. k. sąd obwodowy uwiadomiam niewiadomych z miejsca pobytu Wiktora Zaleskiego, Teklę Rossiwal, Julię Tyrąską i Ludwika Zaleskiego, że Sabina Sorgerów Andrejów i Seweryna z Sorgerów Konderowicz wniosły przeciw nim i innym współwłaścicielom IV schedy dóbr Krynic w tutejszym sądzie pozew z dnia 28go października 1884 l. 1 654 o uchylenie współwłaścicielności i rozdział IV schedy dóbr Krynic w drodze publicznego przetargu i o złożenie rachunków i że pozew ten doręczony został ustanowionemu kuratorowi adw. kr. dr. Wołoszańskiemu którego zastępcą mianowany został adw. kr. dr. Kohn, w Samborze zamieszkał, z wezwaniem do wniesienia obrony do dni 90ciu.

Wzywa się przeto niewiadomych z miejsca pobytu wyżej nadmienionych, ażeby ustanowionemu dla nich kuratorowi potrzebnych w tym sporz. środków obrony dostarczyli lub innego rzeczownika sądowi wskazali. Sambor, 20 stycznia 1885

L. 449. (302 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnowie uwiadomiam niewiadomej z miejsca pobytu Teofilę Stojowskiej, iż Towarzystwo zaliczkowe w Tarnowie wniosło przeciwko niej pozew de praes, 8 stycznia 1885 l. 309, o zapłacenie sumy 600 złr. w. a. z pn., i że równocześnie dla niej ustanowiono kuratorem pana adwokata dr. Malawskiego, ze substytucją adwokata dr. Brzeskiego.

Wzywa się przeto Teofilę Stojowską aby ustanowionemu kuratorowi środków swej obrony udzieliła, albo tutejszy sąd swym miejscu pobytu, lub obrać sobie mającym pełnomocnika uwiadomiała, gdyż w przeciwnym skutki z zaniedbania wynikłe sama sobie przypisać będzie musiała.

W Tarnowie, dnia 12 stycznia 1885

L. 9397. (561 2—3)
W sprawie wydzielenia z realności lwh. 13 w Chorchowce położonej Jana Liwosza (syna Piotra) własnej parceli gruntowej nr. 417 i utworzenia z tejże na imię Seweryna Stojowskiego nowego ciała hipotecznej w celu doręczenia tusądowej uchwały z 23 sierpnia 1884 l. 6006 z miejsca pobytu niewiadomemu Janowi Liwoszu ustanawia się Jana Bałukę z Chorchowki kuratorem a doręczając temuż powołaną uchwałę, zawiadamia o tem Jana Liwosza niniejszym edyktem.

C. k. sąd powiatowy. Krosno dnia 17 grudnia 1884

L. 1027. (554 2—3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy uwiadomiam uwiadomiam, że w skutek wyntonionego przez Stanisława Rożnowskiego pozwu de praes, 12 stycznia 1885 l. 1027, został wydany przeciw niej nakaz zabezpieczenia sumy wekslowej 250 złr. który do rąk kuratora ad actum prof. dr. Józefa Rosenblatta adwokata w Krakowie doręczony został.

Wzywa się przeto niewiadomą z miejsca pobytu Florentynę Łacikowską, aby albo innego pełnomocnika sądowi przedstawiła, albo temuż kuratorowi środków obrony dostarczyła, gdyż inaczey sama sobie złe skutki przypisze.

Kraków, 16 stycznia 1885.

L. 560. (666 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Dębicy uwiadomiam niewiadomego z miejsca pobytu Dawida Kaunera, iż przeciw niemu i Sarze Kauner wniosł Józef Dawid Gewürtz pozew de praes 27 stycznia 1885 l. 560 o zapłacenie kwoty 64 złr. 58 ct. a. w.

Termin do rozprawy sumarycznej na dzień 17 lutego 1885 o godzinie 9 rano wyznaczony a kuratorem dlań Pinkas Ulman ustanowiony został.

Wzywa się zarazem nieobecnego pozwanego, aby ustanowionemu kuratorowi wszelkich dowodów dostarczył lub innego pełnomocnika sądowi wskazał.

Dębica, 27 stycznia 1885-

L. 54666. (407 3-3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Andrzeja Sochackiego i Chaima Jzaaka Grosshanda, że celem doręczenia tymże ts. uchwały z dnia 6 grudnia 1884 l. 54666, w sprawie gminy król. stoł. miasta Lwowa przeciw nim o wykreślenie kwoty 136 złr. m. k. z pn., wedle Instr. 208 p. 427 i 428 n. 1, 2, 3, 4, on. zaprenotowanej i zaintabulowanej na sumie 100 złr., na realności 432 1/2 & dom. 39, p. 6. n. 9, 16, on. i 21 on hipotekowanej, ustanowił kuratorem ad actum adw. dr. Skałkowskiego, z substytucją adw. dr. Srokowskiego i pierwszemu z nich powyższe uchwały doręczył
We Lwowie, dnia 6 grudnia 1884.

L. 22796. (342 3-3)
C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnowie wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Felicyę Henochową wdowę zmarłego 4 czerwca 1879, w Mohyłowiu podolskim Leona Henocha, oraz innych nieznanych spadkobierców zmarłego, aby w przeciągu jednego roku do objęcia spadku się zgłosili, gdyż w razie przeciwnym spadek ten ze zgłaszającym się i z kuratorem dr. Mieczysławem Brzeskim przeprowadzony będzie.
Tarnów, dnia 30 grudnia 1884.

L. 7573. (587 2-3)
C. k. sąd powiatowy zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Leizera Linkera, i Mojżesza Linkera, iż przeciw spadkobiercom Eisiga Linkera pomiędzy którymi wyżej wymienieni się znajdują, Abraham Einhorn wniósł w tut. sądzie poz. dep. 28 listopada 1884 l. 7573, o zapłatę 523 złr. 20 ct. a. w. który do rozprawy ustnej termin na dzień 2 marca 1885, o godz. 9 rano wyznaczony, i że dla wymienionych na wstępie nieobecnych pozwanych, na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem Uscher Linker w Grybowie ustanowiony został.
Wzywa się więc tych pozwanych, aby środków do obrony swemu kuratorowi lub innemu ustanowionemu pełnomocnikowi dostarczyli, gdyż inaczej sami sobie złe skutki przypisać będą musieli.
Grybów, 10 grudnia 1884.

L. 6052. (376 2-3)
Wzywa się tego, któryby weksel z daty Leżajsk 21 września 1862 na 180 złr. opiewający przez Ittę Hirschfeld na własne zlecenie wystawiony a przez Feliksa Polańskiego do zapłaty przyjęty miał w swem ręku aby takowy w ciągu dni 45 sądowi tem pewniej przedłożył, gdyż inaczej takowy zostanie umorzony.
C. k. sąd obwodowy.
Rzeszów 2 października 1884.

L. 341. (521 2-3)
C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Stefana Fuchsa cesyonaryusza Michała Dawczyńskiego przeciw Franciszce 1o Dawicz czyli Dawczyńskiej, 2o Wagnerowej pto 950 złr. z pn., dla niewiadomych z pobytu Michała Dawczyńskiego i Franciszki 1o Dawicz v. Dawczyńskiej, 2o Wagnerowej adwokata dr. Bronisława Gałęckiego kuratorem zamianował.
Tarnów, dnia 16 stycznia 1885.

L. 32475. (557 2-3)
C. k. sąd krajowy zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Rachelę z Horowitów Bergerową, iż uchwałą z dnia 25 lipca 1884 l. 17795 na proźbę Teofil Trzebińskiej jako prawonabywczyni Adolfa Schoena w drodze egzekucyjnej wyroków I II. i III. instancyi dozwolono intabulacji egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 6028 złp. 12 gr. albo 1507 złr. 10 ct. w a. z pn. w stanie biernym realności pod l. 282 dz VIII w Krakowie położonej, nakładzącej do masy spadkowej Mojżesza Schmelke Horowitza, tudzież iż dla niewiadomej z miejsca pobytu Racheli Bergerowej ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Zygmuta Eibenschütza, któremu uchwałą z dn. 25 lipca 1884 l. 17795 doręczone.
Kraków 30 grudnia 1884.

L. 9240. (692 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu obwieszcza, że dnia 3 stycznia 1883 zmarł w Rdzawce Józef Stachura z pozostawieniem testamentu w którym syna Jaconiego uczynił uniwersalnym dziedzicem. Ponieważ miejsce pobytu Jana Stachury syna spadkodawcy wiadomemu nie jest, przeto wzywa się go by w ciągu 1 roku od dnia dzisiejszego w sądzie tu. się zgłosił i deklarację spadkową wniósł, bo inaczej spadek ze zgłaszającymi się sukcesorami i ustanowionym dla niego kuratorem Stanisławem Czystochonem z Rdzawki przeprowadzony zostanie.
C. k. sąd powiatowy
Nowy targ dnia 3 grudnia 1884.

L. 435. (584 1-3)
C. k. sąd delegowany miejski w sprawie egzekucyjnej uprz. gal. akcyjnego Banku hipotecznego przeciw Chaimowi i Sisi

Streusandom i innym o zapłacenie 34 złr. 2 ct. i 327 złr. 26 ct. w. a. mianuje p. dr. Billeta adwokata w Złoczewiu kuratorem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Konstantego Eisenberga, a polecając sumienne zastępowanie kuranda, tego ostatniego edyktemo tem zawiadamia.
Brzeżany dnia 17 stycznia 1885.

L. 11793. (680 1-3)
C. k. sąd obwodowy obwieszcza, że w sporze Manelego Pfaua przeciw Piotrowi Skoreckiemu pto. 100 fl. dla niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Skoreckiego ustanowił kuratorem adw. dr. Freudenberga z zastępstwem adw. dr. Trachtenberga.
Kołomyja 6 grudnia 1884.

L. 860. (693 1-3)
Z miejsca pobytu nieznaną Chanę Willig zawiadamia się, że towarzystwo zalickowe dla powiatu rohatyńskiego wniosło dnia 13 grudnia 1881 do l. 9833 prośbę o wpis do księgi gruntowej prawa zastawu dla sumy 75 złr. w. a. w stanie biernym realności nr. 194 w Rohatynie której to prośbie uchwałą t. s. z dnia 31 grudnia 1881 l. 9833 zadość uczyniono.
Gdy miejsce pobytu Chany Willig sądowi wiadomem nie jest, przeto ustanawia się dla niej ad hoc kuratora w osobie pana Konstantego Teliszewskiego z Rohatyna, któremu się wręcza powołaną uchwałą z 31 grudnia 1881 l. 9833 i któremu Chana Willig może udzielić możliwą informację w celu bronięcia swych praw.
C. k. sąd powiatowy
Rohatyn 30 stycznia 1885.

L. 4093. (716 1-3)
C. k. sąd zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu p. Fryderyka Ischerwooda, że przeciw niemu pod dniem 20 września 1884 l. 3458, p. Bronisław Osuchowski, o zapłacenie sum 2000 złr. i 561 złr. 95 ct. skargę wniósł, którą się kuratorowi ad actum p. Ferdynandowi Jastrzębskiemu, dyrektorowi kopalni nafty w Jasieniu doręcza, i po nowym termin do obrony na dzień 20 lutego 1885, o godzinie 9 rano naznacza.
Poleca się p. Fryderykowi Ischerwoodowi, by środków obrony kuratorowi dostarczył, lub innego pełnomocnika zamanował i sądowi wskazał.
Ustrzyki, 10 grudnia 1884.

L. 64. (282 1-3)
W sprawie Leisora Meiselesa przeciw Ickowi Langsnerowi, Dawidowi Glinertowi i Jani kłowi Glinert, o zniesienie w spółwłasności realności w Nadwórnie pod l. 183 położonej, i rozdział ceny kupna między współwłaścicielami z pn., ustanawia się kuratora w osobie p. Leizora Griffila dla pozwanego Janika Glinerta z życia i miejsca pobytu nieznanego, względnie dla tegoż z imienia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców.
Termin do wniesienia obrony naznaczaono na dzień 26 lutego 1885, o 10 godzinie przed południem.
C. k. sąd powiatowy.
Nadwórna, 10 stycznia 1885

L. 5623. (743)
Wydział krajowy Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 31 stycznia 1885, wylosowane zostały następujące obligacje pożyczki krajowej z 1884.
Ser. B. a. 1000 złr.
Nr. 16, 32, 99, 330
Ser. A. a. 100 złr.
Nr. 182, 351, 356, 414, 426, 547, 575, 616, 972, 995.
Wylosowane obligacje spłacone zostaną w pełnej wartości nominalnej dnia 1 maja 1885, za zwrotem tych obligacji i kuponów w dniu spłaty kapitału jeszcze niezapadłych.
W razie braku kuponów, wartość ich potrąconą zostanie z kapitału.
Tak spłata kapitału jak i wypłata zapadłych kuponów uskutecznią zostanie we Lwowie w kasie krajowej, w Krakowie w domu bankowym A. Mendelsburga
Lwów, dnia 31 stycznia 1885.

Upadłości.

L. 77. (668 3-3)
Do dalszej rozprawy likwidacyjnej w sprawie konkursowej Samsona Steina wyznacza się termin na dzień 26 lutego 1885 o godzinie 9 rano.
O czem się interesowanych zawiadamia.
C. k. sąd powiatowy
Kosów, 15 grudnia 1884.

L. 12279. (704 1-3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Reizli Hellreich kramarki w Mikulińcach, a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek

nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. sędziego pow. Rutkowskiego w Mikulińcach, a tymczasowym zarządcą masy p. Wolfa Koflera w Mikulińcach.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 19 września 1884, o godzinie 10 przed południem, przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swe pretensje przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 6 listopada 1884 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ord. konk. dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 27 listopada 1884, o godz. 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuży prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, pozostać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Mikulińcach lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Mikulińcach zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom wyznaczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt, kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol, dnia 6 września 1884

L. 1214. (602 2-3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Lipy Stegman protokołowanego kupca w Tarnowie zamieszkałego, a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jako też do nieruchomości majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868, d p. p. z r. 1869, nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Leopold Zarzycki c. k. sekretarz rady w Tarnowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adwokat dr. Ringelheim.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy tudzież obrania delegacji wierzycieli, wyznacza się posłuchanie na dzień 9 lutego 1885, o godzinie 3 1/2 po południu, w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami rozszerezenia ich wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej rozszerezenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczone mi były, powinni takowe do dnia 26 maja 1885, stosownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchaniu w dniu 26 czerwca 1885 o godzinie 3 1/2 po południu odbyć się mającym, do likwidacji i do uporządkowania podać. Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawiadamianie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawiającym wierzycielom, służy prawo przez wolny wybór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacji wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.
Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.
W Tarnowie, dnia 26 stycznia 1885.

Doniesienia prywatne

Ogłoszenie.

L. 2904. (763 1-3)
Gmina miasta Sokala wdzierżawi swoje prawa:
I Propinację na czas od 1 lipca 1885 po koniec grudnia 1887.
II prawo poboru dodatku gminnego (Co-

munaufłage) na czas od 1 lipca 1885 po koniec grudnia 1887 i

III pobór opłaty myta od mostu i promu na rzece Bugu na czas od 1 lipca 1885 po koniec grudnia 1887. W tym celu odbędzie się licytacya w dniach 23 kwietnia 1885 7 maja 1885 i 28 maja 1885 w godzinach urzędowych w Urzędzie gminnym miasta Sokala

Cena wywołania ustanawia się ad I na 13200 złr. w. a. ad II na 9890 złr. w. a. ad III na 3400 złr. w. a. wadyum 10% od tejże.

Warunki dzierżawy mogą być każdej chwili w Urzędzie gminnym przejrane.
w Sokalu dnia 1 lutego 1885

Bulsiewicz.

Dyetaryusz

z 11 letnią praktyką sądową, z szybkim piśmem, mogący się wykazać dobrmi świadectwami, uzdclniony do prowadzenia ksiąg gruntowych i do wszelkiej manipulacyi sądowej, poszukuje posady. (785 1-3)

Sokolów koło Rzeszowa.

J. J. poste restante Sokolów.

Rzeźby i ornamenta z drzewa.

Poleca i wykonuje wszelkie roboty tego zawodu

Tadeusz Sokulski

wów, ulica Pańska 13 (kręcone słupy). (187 8-10)

Konkurs.

L. 105. (628 3-3)
Wydział Rady powiatowej w Gorlicach ogłasza niniejszem konkurs na posady wakuujące od 1 lipca 1885:

1. Sekretarza Rady z roczną płacą 1200 złr.
2. Lustratora majątków gminnych w powiecie gorlickim i zarazem kancelisty z płacą roczną 600 złr. i dodatkiem na objazdy 150 złr.

Cheący ubiegać się o te posady obowiązani są:

- ad 1. wykazać się ukończonymi studjami prawniczymi, praktyką administracyjną i znajomością rachunkowości.
- ad 2. znajomością ustaw administracyjnych i rachunkowości.

Podania własnoręczne, należyście udokumentowane co do miejsca urodzenia, wieku, dotychczasowego zajęcia i kwalifikacyi mają być wnoszone do Wydziału Rady powiatowej w Gorlicach, najdalej do końca miesiąca lutego 1885.

Z Wydziału Rady powiatowej Gorlice, dnia 26 stycznia 1885.

Węgierskiego Klubu jeździeckiego Losy „Kincsem“

po 1 złr. w. a.

ciągnięcie d. 20 lutego 1885.

Ilość losów wygranych 10.000

mianowicie	1	na 50.000 złr. w. a.
	1	" 20.000 "
	1	" 10.000 "
	1	" 5.000 "
	1	" 3.000 "
	2	po 2.000 "
	3	" 1.000 "

i t. d.

Losy są do nabycia w Administracyi „Gazet. Lwowskiej“. Na prowinęcy za przesyłaniem kwoty 1 zł. 15 ct., z których 15 ct. przypada na porto rekomendacyę przesyłki.

L. 673 (694 2-3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 45.405 zł 63 ct. wa. listami zastawnymi, z większej sumy 48.100 złr. w. a. na hipotekę dóbr Uniże vel Unisz, w powiecie buczaekim położonych, p. Heleny Przybysławskiej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1 lipca 1883 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należyciami podrzędniemi, właściciele tych dóbr wypowiedziani zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu 6 miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.
We Lwowie, 20 stycznia 1885.

KAZIMIERZ LEWICKI
GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICJI
 porcelany, szkła i towarów mieszanych
 we Lwowie, ul. Trybunalska l. 6.
 Założony w roku 1845.

Franciszek Medwey

były dyrektor zakładu wodoleczniczego w Zawalowie, opuścił to miejsce na zawsze i przeniósł się na mieszkanie do swego syna do Morszyna.

[596 2-2]

Dyetaryusz

z dobrem piśmem, obznajomiony dokładnie od lat kilkunastu z manipulacją przy władzach politycznych i skarbowych, oraz zdolny kierownik prasy autograficznej, poszukuje umieszczenia.

Bliższa wiadomość pod adresem: M. M. poste restante Nowy Sącz. (748)

Uwiedomienie!

Opuszczając z dniem 15 marca b. r. mój od lat 31 w Ruskim Narodnym Domu mieszczący się sklep wraz ze składami, a przenosząc takowy na ulicę Teatralną do domu l. 7 29/30 niegdyś c. k. sądu powiatowego, obecnie p. Rappaporta naprzeciw głównego wchodu kościoła Katedralnego, gdzie go nadal prowadzić będę, pragnę, celem uniknięcia większych kosztów przenoszenia, sprzedawać główniejsze artykuły jak: Droguerye, kawę, cukier, herbatę, ryż, wino, rum i t. d. do połowy marca po cenach o wiele tańszych jak przedtem, na co poczuwam się obowiązany zwrócić uwagę Szanownych konsumentów.

Lwów, w lutym 1885.

O. T. Winckler.

(748 2 3)

Pończochy Saksońskie cztery drotowe damskie białe tuzin po złr. 4.80, 5.30, 7.20, 8.60, 9.80, 10 i 11

Pończochy Saksońskie cztery drotowe damskie wysokie białe tuzin po złr. 8.20, 9.80, 11, 12 i 13.

Pończochy damskie kolorowe wysokie para 30, 80, 85, złr. 1.06 i 1.60.

Pończoski dla dzieci różnej wielkości białe i kolorowe.

Szkarpetki dla mężczyzn grube po złr. 4.80 tuzin cienkie złr. 5.70 stopniowo do złr. 11.

poleca w wielkim wyborze

Magazyn

Markiewicza

We Lwowie, plac Maryacki l. 10

(5945 19-2)

Wprost z Ameryki południowej sprowadzoną
 wyborną

kawę

poleca:

„SIRIUSZ”

(Artur Kościcki)

SKŁAD KAWY WE LWOWIE

na Chorążczyźnie Nr. 22 na dole

Kosztuje w miejscu.

1 kilo zł. 1.40, 1.50 i 1.60 et.

Na prowincyi:

4/4 kilo zł. 7.20, 7.70, i 8.20 et.

franco.

Co miesiąca świeży transport.

(695 1-8)

Dr. A. MAJEWSKIEGO
Zakład

wodoleczniczy

we Lwowie (w Kiszce)
 otwarty przez całą zimę.

(6305 20-2)

Smarowidło

do osi żelaznych.

Oliwę maszynową

dla

LOKOMOBIL,

młocarni ręcznych,

TARTAKÓW,

młynów parowych

i wodnych

i w ogóle do każdego innego użytku w gospodarstwie, tak hurtownie jakoteż i częściowo, polecają po najtańszych cenach

HÜBNER I HANKE

we Lwowie,

Rynek l. 38.

Skład fabryczny **FARB, LAKIERÓW, POKOSTÓW, CHEMIKALII, KISZEK GUMOWYCH I ARTYKULÓW BROWARNICZYCH, oraz handel materiałów.**

(489 10-2)

Ekonom

dobrze polecony, znajdzie zaraz posadę do zarządu dwóch folwarków.

Zgłoszenia i odpisy zaświadczeń należy nadesłać pod adresem: S. P. Lwów, poste restante. (781 1-3)

Dzierżawa

obejmująca ornej ziemi 600 morgów, 170 morgów łąk, w bardzo dobrej glebie. Suche dochody rocznie 2.250 złr. Z bardzo dobrymi budynkami. Stacja kolejowa w miejscu. Do wzięcia od wiosny. Bliższa wiadomość pod adresem: S. P. Lwów, poste restante. (782 1-3)

PRZECIW

Katarom, Grypie, Zapaleniom gardła, piersi i w ogóle Kanałów

oddechowych **PASTA I SIROP NAFÉ P. DELANGRENIER** w PARYŻU, uznane zostały za najskuteczniejsze.

Nie zawierają ani **Opium**, ani morfiny, ani kodeiny i mogą być przepisywane bez obawy dzieciom cierpiącym na koklusz. [Unikać fałszerstw i naśladowstwa.]

We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha, Nahlka i Krzyżanowskiego. [1] 4-2

Szematyzm

Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Ks. Krakowskiem

na rok

1885

zysbyć można po cenie 2 zł. 60 et. w ekspedycji

„GAZETY LWOWSKIEJ” Zamiejscowi zechcą przesłać 2 zł. 70 et., z których przypada 10 et. na opskowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uszczerbieniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyizmu.

poleca:

Lampki

z mosiężnymi łańcuszkami i haczykiem przed św. obrazem,

1 sztuka od 1 zł., 1 50 et., 2 zł., 4 zł., 5 zł.

oraz do tychże **LAMPEK gnotki woskowe**, 1 pudełeczko 20 et. zwykle gnotki 1 pudełeczko 6 centów.

Sprostowanie.

Na liczne nieporozumienia jakie powstały z powodu mylnie w niektórych ogłoszeniach i w bibliografii Wisłockiego podanej ceny, oznaczonej na naszym nakładem wydane dzieło: **Jarochoński, Opowiadania i studia historyczne — Serya nowa**, donosimy niniejszem publicznie, że ustanowiona przez nas cena na dzieło powyższe wynosi **6 marek, czyli 3 złr. 60 et. austr. wal.**

C. F. PIOTROWSKI I SKA.

Księgarnia. — Poznań. Hotel du Nord.

767

Nowości
 na
karnawał 1885
 poleca
MAGAZYN SCHAYERÓW
 we Lwowie.

(336 3-2)

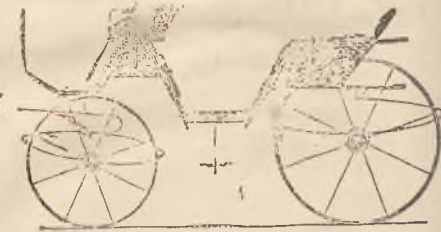
Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu w Krakowie.

Z dniem 31 stycznia 1885 r. było w obiegu: Asygnacyj kasowych naszego Banku a. w. złr. 150.000. Kraków, dnia 1 lutego 1885.

(784)

Dyrekcya.

Wielki Skład powozów
 najnowszych fasonów
SCHUSTALA I SPKI
 wraz z składem tarantasów, sań i używanych karet, handlowerskich powozów pod znanym zarządem firmy



E. & J. Stromenger
 we Lwowie,

ulica Karola Ludwika, licz. 5.

(98-7)

Fortepian

z fabryki Bergera, nowy, krótki, o 7 oktawach do sprzedania. Ulica Zimorowicza l. 3, parter. (677 3-4)

Karol Ballaban

we Lwowie ulica Halicka pod „Złotym Kogutem” — poleca:

KONIAK

kuracyjny

od najsławniejszych firm z Cognak własnego napełnienia i w butelkach oryginalnych sprowadzany.

1	butelka	Meukowa	6 letni	2 50
1	„	Bouttekaul	6 letni	2 50
1	„	Meukowa oryginalna	10 letni	3 —
1	„	„	** 12 letni	3 50
1	„	„	*** 15 letni	4 —

Firmy Salignack i Spółka w oryginalnych butelkach sprowadzany.

1	butelka	Salignack I.*	10 letni	3 —
1	„	Salignack II.**	12 letni	3 50
1	„	Salignack III.***	15 letni	4 —
1	„	Medail D6r	20 letni	5 —

(263 4-2)

Chorem na prowincyi w jakakolwiek części ciała

Chorem więc tak kobiet jak i mężczyzn, chcących być w najpewniejszej tajemnicy a przytem gruntownie, bez przerwy obowiązków, bez żadnego bólu środkami nieszkodliwymi i szybko wyleczonymi, przyjmuje, z zaręczeniem najlepszego skutku w kuracyę za pomocą korespondencyi, nieszukający we Lwowie

Specjalista chorób płciowych

w takowych od kilkunastu lat wyłączną praktykę lekarską wykonujący. Leczy wszelkie choroby syfilityczne i skórne, tak świeżo powstałe jak i zadawnione, wszelkie zranienia, owrozdzenia, narośle, zwięzienia, zakaźne i kataralne upływy, patologiczne wypadki ubytej, nadmiernej lub powstrzymanej regularności u pań i panien, tudzież wszelkie smutne następstwa błędów młodości jak niedokrewność, nasienie, upływy nocne, osłabienia nerwowe i funkcji płciowej (impotencyę), drżenie męszkulów, padaczkę, początki suchoty i wyschnięcia szpiku, wszelkie wycieńczenia organizmu w ogóle i t. p.

Na listy, które pod pseudonimem „B. DZION ulica piekarska l. 6 Lwów” nadsyłać należy, udziela odwrotną pocztą pomocy i wysyła lekarstwa dyskrecyjnie.

Domowa ordynacya tylko od 8 do 9 zrana a od 6 do 7 wieczór. [733] *3-30